

Human Rights and Relationships In The Ideal City From The View Of Imam Ali ^(PBUH)*

Seyyed Mohammad Sadegh PourYazdanParast¹ , Hamid Reza Saremi² , Seyyed Ali Safavi³

1. PhD researcher, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. Email: s_yazdanparast@modares.ac.ir
2. Associate Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. (Corresponding Author). Email: saremi@modares.ac.ir
3. Assistant Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. Email: sasafavi@modares.ac.ir

Article Info	ABSTRACT
Article type: Research Article	The ideal city is a benchmark for revealing the shortcomings and inadequacies of the current situation in order to criticize the established system and move towards the ideal situation. Ideal city is a title for a terrestrial society that has a way to a high horizon while solving current human concerns. Therefore, explaining this city with a purely secular outlook is not possible. Amir Mominan Imam Ali's ^(PBUH) opinions arise from two criteria: reason and Shariah, and from this point of view, we can look at the realities in the world, find many of the facts, and finally cure pain without expecting the negative consequences and damages of current views. The purpose of this study is to consider human relations, specifically social and economic relations, as one of the main three dimensions of the ideal city based on eight previously extracted bases. Therefore, by collecting data and analyzing their contents, we will examine the viewpoint of Imam Ali ^(PBUH) on the characteristics of human relations in the ideal city. For this purpose, the research method is a combination of text and content analysis and meta-analysis methods. Finally, the features of each of the eight main principles in the ideal city, including Tawhīd and God-centeredness, justice, life, human dignity, security, original human freedom, order, and ownership in the social and economic relations of the city's residents, have been presented. This research is a step in the direction of compiling the theoretical foundations of the Islamic city and documenting the characteristics and attributes of the Islamic city based on the words of the infallible imams ^(PBUH) . The results show that the destination and goal of human communication is Divinity and Afterlifeism, and human rights are defined along with the divine rights and the protection of God's rights is done through the protection of people's rights.
Article history: Received: 12 July 2023 Received in revised form: 27 April 2024 Accepted: 05 May 2024 Published online: 22 September 2024	
Keywords: <i>Human Relationships, Ideal City, Imam Ali ^(PBUH), Nahj al-Balāghah, Rights.</i>	

Cite this article: PourYazdanParast, S. M. S., saremi, H. R. and Safavi, S. A. (2024). Human Rights and Relationships in The Ideal City from The View of Imam Ali ^(PBUH). *Journal of Social Theories of Muslim Thinkers*, 14(3): 87-112.

<https://doi.org/10.22059/jstmt.2024.362133.1629>

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

DOI: <https://doi.org/10.22059/jstmt.2024.362133.1629>

* This article is derived from the first author's PhD dissertation titled "An Analysis of the Nature of the Ideal City in Islamic Thought with Emphasis on Nahj al-Balāghah" under the guidance of the second author and the advice of the third author, which was conducted in the Urban Planning Department of the Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran.

1. Introduction

From the perspective of Islam, urban planning has been understood beyond mere material concepts, and it has implied all the Physical and spiritual factors and urban activities in order to achieve the Ideal points of the Physical and spiritual lives of the city residents (Esmaeilpour, & Soleimani, 2022: 53). The Ideal city is a title for an earthly community that, while solving the worldly concerns of humans, has a path to a long horizon and there is no obstacle for each person to reach happiness. The maximum amount of spiritual and material facilities in this city causes the tendency of most people towards God-centeredness (Gandomi, 2016: 6; Akbari Moltaq, 2012: 90).

Unfortunately, the contemporary materialistic culture of the West, due to the deprivation of the Divine Word and the Sunnah of the Imam's ^(PBUH), has suffered a great deviation and misguidance in explaining the world and Human (Noghrehkar, & LabibZadeh, 2014: 95), and the effects of this deviation in Islamic societies are also Visible. This is why we have always needed, throughout history, to return to the pure sources of Islamic thought and an intellectual system that can be relied upon. The speech of the infallible imams ^(PBUH) originated from the two Source of reason and Sharia, and through this view, we can look at the realities in the world and our societies, recognize many truths, and finally find the cure for pain in them. Finally, it should be stated that referring to our principles will be more effective, efficient and valuable than any model and program (Mohtasham Amiri, 2013).

The three main questions of the current research are as follows:

- 1) What are the types of human relations and their characteristics that can be identified from the words of Imam Ali ^(PBUH)?
- 2) What are the types of human rights that can be identified from the words of Imam Ali ^(PBUH)?
- 3) What are the characteristics of the eight main bases of the ideal city in social and economic relations in the words of Imam Ali ^(PBUH)?

Examining the ideal city of Islam in a comprehensive way from the point of view of the Imams ^(PBUH) is one of the new trends among researchers of the Islamic city. Molaei (2023), in a research article entitled "Definition the Principles and Laws of Islamic Urbanism Based on Unchangeable Rules" explores five issues: the right of God, the right of the soul, the right of people, the rights of creation and moral laws as the constants of the Islamic city. Raisi (2018) in his book, titled "Architecture and Urban Planning According to The Islamic Lifestyle (From the Description of The Ideal Situation to The Analysis of The Current Situation)" explored the structure and physical system of the city from the words of Holy Prophet ^(PBUH) And Imam Ali ^(PBUH). Naghizadeh (2015) in his book Alavi City (An Ideal City That Can Be Realized in The World) has mentioned the topics of intellectual foundations, factors guiding human cognition and action, human rights and relationships, and nature and living environment from the view of Imam Ali ^(PBUH). Also, Ghobadi (2014) in research titled "Characteristics of The City from The Perspective of Nahj Al-Balaghah" tried to re-examine the characteristics of the city in four cultural, social, managerial and physical dimensions by referring to the book "Nahj al-Balaghah" and its interpretations.

2. Methodology

In this research, by collecting the data in a library form and describing and analyzing its content, it will first be investigated, and then the view of Imam Ali ^(PBUH) will be discussed regarding the characteristics of the ideal city. Finally, this research seeks to extract the principles governing human Relations as a part of the framework of the ideal Islamic city. For this purpose, the research method is a combination of qualitative content analysis and meta-analysis methods. In this regard, the researcher will also directly collect the required data by referring to the words of the infallible Imam ^(PBUH) and will also need to refer to the

interpretations, books and articles of other researchers related to the subject, which are the results of data collection by other researchers.

3. Findings

In the current research, based on the results of our previous research, which led to the extraction of three issues of sources, foundations and goals of the ideal city and finally the macro theory of urban planning, from among the three dimensions of human intellectual foundations, human Relations and physical dimensions in the ideal city, we focused on the subject of human relations, specifically the social and economic relations of the city dwellers. In this regard, Imam Ali (PBUH)'s point of view regarding the types of relationships and human rights was discussed. As we find four general relationships for humans can be imagined from Imam (PBUH)'s point of view, which include the relation with the Creator, the relation with oneself, the relation with others and relation with nature, and man should adjust those relationships correctly under the divine teachings. These different relationships between humans and the universe explain and define rights for the parties, which should be taken into account in the attitude towards human relationships. In Imam's words, rights can be divided into three general categories: the right of God, the right of Human, and the right of creation (nature). Then, the social and economic relations of the people of the city were discussed and the features of the eight main principles of Tawhid and God-centeredness, justice, life, human dignity, security, human freedom, order, and ownership, specifically in these relations from the words of Imam Ali (PBUH) were expressed.

4. Conclusion

Words of the infallible imams (PBUH), as ones who speak the language of science and religion, can provide us with many subtleties and details and help us recognize the points and characteristics of the Ideal city, which is not only the ideal of the past; but also, the ideal of the present. This can help us achieve ideal urban planning and the Ideal city.

The results of the research show that the ideal city is defined not only in the physical dimensions, but also in the intellectual dimensions of a person and his behavioral aspects. In other words, the importance of human growth in building an Ideal city is undeniable. First, man is considered a creation, that the purpose of creating and building a city is to respond to his needs in his evolutionary path. Second, man is made up of many distinct fields, has different relations with the universe, and has different rights and duties, and neglecting each of them in human relations can disrupt the balance of human life and ultimately the emergence of the Ideal city. The ideal city from the view of Imam Ali (PBUH) in the dimension of human relations is based on the belief in the afterlife and God-centeredness, the need to pay attention to the divine identity of humans, the priority of humans and their relationships over the physical aspects, The need to provide the necessary conditions for good living, the need to pay attention to both material and intellectual needs, And the need to pay attention to duties and responsibilities.

Finally, it can be said that the problems of today's cities cannot be solved through the ideas that created them; in fact, the problem cannot be solved with the problem-causing issue itself. In this regard, this research specifically suggests that human Relations as one of the three dimensions of an Ideal city from the perspective of infallible Imams (PBUH) has been taken into consideration by city planners. In this regard, the type of attitude toward human nature, his relations with the universe, the rights and duties resulting from this, and finally the impact of these on the physical environment in urban planning research, which currently generally originates from non-Islamic sources, should be reviewed based on the teachings of Islam.

Achieving these teachings can inspire change toward creating societies full of justice, human dignity, spiritual life, etc.

Funding: This research received no external funding.

Ethical Considerations: This article is derived from the first author's PhD dissertation titled "An Analysis of the Nature of the Ideal City in Islamic Thought with Emphasis on Nahj al-Balaghah" under the guidance of the second author and the advice of the third author, which was conducted in the Urban Planning Department of the Faculty of Art and Architecture, Tarbiat Modares University, Tehran.

Data Availability Statement: Not applicable.

Informed Consent Statement: Not applicable.

Conflicts of Interest: The authors declare no conflict of interest.

References

- Akbari Moltaq, J. (2012). Criticism of Plato's Utopia in The View of Mahdavi's Utopia. *Political Knowledge*, 8 (4) [In Persian].
- Esmaeilpour, A., & Soleimani, G. (2022). The Image of The Desirable City in the New Islamic Civilization. *Futures Studies of The Islamic Revolution*, 2 (4), 47–90 [In Persian].
- Gandomi, S. (2016). *Another Approach to the Islamic Utopia Educational Workshop*. Mashhad: Institute of Strategic Studies of Islamic Sciences and Education [In Persian].
- Ghobadi, A. (2014). *Characteristics of The City from The Perspective of Nahj Al-Balaghah*. Tehran: Center for Studies and Planning of Tehran City [In Persian].
- Mohtasham Amiri, S. (2013). *The survey of ideal city characteristics in Muslim sage's thoughts (Ibn-khaldun, Suhrawardi, Farabi)* (Ph.D.). Faculty of Art and Architecture, Islamic Azad University, Science and Research Unit, Tehran [In Persian].
- Molaei, A. (2023). Definition of The Principles and Laws of Islamic Urbanism Based on Unchangeable Rules. *Journal of Social Theories of Muslim Thinkers*, 13 (1), 127–144 [In Persian].
- Naghizadeh, M. (2015). *Alavi City (An Ideal City That Can Be Realized in The World)* (First Edition). Tehran: Khurshid Baran Publishing [In Persian].
- Noghrehkar, A., & LabibZadeh, R. (2014). Evaluation and Criticism of Fallacies in The Fields of Art, Architecture and Urban Planning. *Scientific Journal of Restoration and Architecture of Iran*, 4 (8) [In Persian].
- Raisi, M. M. (2018). *Architecture and Urban Planning According to The Islamic Lifestyle (From the Description of The Ideal Situation to The Analysis of The Current Situation)*. Qom University Press [In Persian].

حقوق و ارتباطات انسانی در شهر مطلوب از منظر امیر مؤمنان علی (ع)*

سید محمد صادق پوریزدان پرست^۱ ، حمیدرضا صارمی^۲ ، سید علی صفوی^۳

۱. پژوهشگر دوره دکتری گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. رایانامه: s_yazdanparast@modares.ac.ir

۲. دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران (نویسنده مسئول). رایانامه: saremi@modares.ac.ir

۳. استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. رایانامه: sasafavi@modares.ac.ir

اطلاعات مقاله چکیده

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

شهر مطلوب محکی برای آشکارساختن نارسایی‌ها و ناروایی‌های وضع موجود به قصد انتقاد از نظام مستقر و حرکت به سمت وضع مطلوب است. شهر مطلوب، راه به افقی بلند داشته: لذا تبیین این شهر با نگاه صرف‌آینی امکان‌پذیر نیست. گفتار امامان معموم^(۱) برخاسته از دو معیار عقل و شرع بوده و از این دریچه می‌توان به واقعیت‌های موجود در جهان و جامعه خود نگاه کرده، بسیاری از حقایق را دریافته و در نهایت علاج دردها را در آن، بدون انتظار پیامدهای منفی و آسیب‌های دیدگاه‌های کنونی، پیدا کرد. در پژوهش جاری هدف آن است که ارتباطات انسانی به طور خاص ارتباطات اجتماعی و اقتصادی، به عنوان یکی از ابعاد سه‌گانه اصلی شهر مطلوب بر اساس هشت مبنای استخراج شده در پژوهش‌های قبلی، مورد مذاقه قرار گیرد؛ لذا با گردآوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای و توصیف و تحلیل محتواهای آن‌ها، ابتدا به بررسی، سپس به کشف دیدگاه امام علی^(۲) در خصوص ویژگی‌های ارتباطات انسانی در شهر مطلوب پرداخته خواهد شد. برای این هدف، روش پژوهش حاضر، تلفیقی از روش‌های تحلیل متن و محتواهای کیفی و فراتحلیل است. در نهایت بارزه‌های هر یک از هشت مبنای اصلی در شهر مطلوب شامل توحید و خدام‌حوری، عدالت، حیات، کرامت انسان، امنیت، آزادی اصولی انسان، نظم و مالکیت در ارتباطات اجتماعی و اقتصادی اهل شهر را ارائه گردیده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که مقصد و هدف ارتباطات انسانی، خداگرایی ارتباطات انسانی، امام علی^(۳)، و آخرت‌گرایی بوده و حقوق انسان‌ها در امتداد حقوق الهی تعریف و پاسداشت حقوق خداوند، از مجرای پاسداشت حقوق حقوق، شهر مطلوب، نهج‌البلاغه. مردم صورت می‌گیرد.

استناد: پوریزدان پرست، سید محمد صادق؛ صارمی، حمیدرضا؛ صفوی، سید علی. (۱۴۰۳). حقوق و ارتباطات انسانی در شهر مطلوب از منظر امیر مؤمنان علی (ع). *فصلنامه علمی نظریه‌های اجتماعی متفکران مسلمان*, ۱۴ (۳): ۸۷-۱۱۲.

<https://doi.org/10.22059/jstmt.2024.362133.1629>

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

© نویسنگان.

DOI: <https://doi.org/10.22059/jstmt.2024.362133.1629>

* این مقاله برگرفته از رساله دکترای نویسنده اول با عنوان «تحلیلی بر ماهیت شهر مطلوب در اندیشه اسلامی با تأکید بر نهج‌البلاغه» به راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم است که در گروه شهرسازی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران انجام شده است.

۱. مقدمه و بیان مسئله

شهرسازی از دیدگاه اسلام فراتر از مفاهیم مادی صرف، مفهوم یافته و بر کلیه علل و عوامل مادی و معنوی و فعالیت‌ها و اقدامات شهری در راستای نیل به نقاط مطلوب زندگی مادی و معنوی ساکنان شهر دلالت پیدا نموده است (اسماعیل پور و سلیمانی، ۱۴۰۰: ۵۳)؛ لذا شهر مطلوب اسلامی تنها وسیله گذار از عیبیت به ذهنیت و پناهبردن به یک موضوع تخیلی و منفرد در گوش اذهان نبوده؛ بلکه بازآفرینی ذهنی جامعه به قصد انتقاد از نظام مستقر به وضع مطلوب بوده و همچنین محکی برای آشکارساختن نارسایی‌ها و ناروایی‌های وضع موجود است (احمدی و افرادی، ۱۳۹۱: ۳ و ۵). شهر مطلوب، عنوانی است برای یک جامعه زمینی که سرتاسر آن عدالت بوده و در عین رفع دغدغه‌های دنیوی انسان‌ها، راه به افقی بلند داشته و مانعی برای رسیدن تک‌تک افراد به سعادت در آن وجود نداشته باشد. زمینه حداکثری امکانات معنوی و مادی در این شهر، باعث گرایش اکثر افراد به روحیه خداباوری و خدامحوری شده و ازین‌رو، زمینه تشدید حب خداوند و قرب مستمر به ذات اقدس او در کسانی که زمینه رشد را دارند، فراهم است؛ لذا تبیین این شهر با نگاه صرفاً دنیوی امکان‌پذیر نیست (گندمی، ۱۳۹۵: ۶؛ اکبری مطلق، ۱۳۹۱: ۹۰).

متأسفانه، فرهنگ مادی‌گرای معاصر غرب به دلیل محرومیت از کلام الهی و سنت معصومین^(۴)، در تبیین جهان و انسان دچار انحراف و گمراهی بزرگی گشته (نقه کار و لبیب زاده، ۱۳۹۳: ۹۵) و تأثیرات این انحراف در جوامع اسلامی نیز قابل مشاهده است. از همین روزت که ما همواره در طول تاریخ احتیاج داشته‌ایم به سرچشم‌های خالص اندیشه اسلامی و نظامی فکری که بتوان به آن اتکا کرد، بازگردیدم. ما امروز در دورانی به سر می‌بریم که اسلام دوباره در حال متولد شدن است. متن قرآن سالم و به‌دوراز هرگونه تصرف جاگاه‌های در اختیار مسلمان‌هاست؛ لیکن این موجب نخواهد شد که سایر سرچشم‌های زلال معرفت برای مسلمانان امروز به همان ضرورتی که سلامت قرآن برای مسلمان‌ها دارد، ضروری نباشد. (خامنه‌ای، ۱۳۷۲). گفتار امامان معصوم^(۴) برخاسته از دو معیار عقل و شرع بوده و از این دریچه می‌توان به واقعیت‌های موجود در جهان و جوامع خود نگاه کرده، بسیاری از حقایق را شناخت و در نهایت علاج دردها را در آن پیدا کرد. دیدگاه امامان معصوم^(۴) می‌تواند به مثابه بنیانی مستحکم و قابل اطمینان و رهنمون به سعادت و به عنوان دیدگاه و برنامه برتر در زمینه‌های مختلف برای ما راهگشا باشد و می‌توان انتظار پیامدهای منفی و آسیب‌های دیدگاه‌های کنونی که عمده‌اً از سایر جوامع نشئت گرفته را، در آن نداشت. در نهایت بایستی بیان داشت که رجوع به اصل خویش از هر الگو و برنامه‌ای مؤثرتر، کارانter و ارزشمندتر خواهد بود (محتشم امیری، ۱۳۹۲).

۲. اهداف و پرسش‌های پژوهش

اگر ضرورت پرداختن به مباحث شهرسازی از منظر ائمه معصومین^(۴) پذیرفته شود. سؤال آن خواهد بود که گام اول در این زمینه چیست؟ در این راستا چهارچوب کلی پیشنهادی در پژوهش‌های شهر اسلامی، سیری از شناخت وضع موجود، شناخت اصول کلی، شناخت فروع و در نهایت ساخت محیط خواهد داشت که پژوهش جاری به طور خاص به موضوع شناخت اصول کلی می‌پردازد. اصولی که ضامن اهداف انسان در مسیر تکاملی او بوده و در راستای حرکت از وضع موجود به سمت وضع مطلوب یاریگر او باشند. در پژوهش جاری هدف آن است که از سه بعد اصلی هر شهری یعنی مبانی فکری انسان، ارتباطات انسانی و ابعاد عینی و کالبدی، به طور خاص به موضوع ارتباطات انسانی پرداخته شود؛ لذا در این راستا پس از دستیابی به دیدگاه امام^(۴) در باب انواع ارتباطات و حقوق انسان، نسبت به دو موضوع اصلی در ارتباطات انسانی یعنی ارتباطات اجتماعی و اقتصادی، مدافنه صورت گرفته و بارزه‌های هشت مبنای اصلی تعریف شده در پژوهش‌های قبلی، به طور خاص در این روابط پی گرفته خواهد شد. در این راستا سه پرسش اصلی پژوهش به قرار زیر است:

۱) انواع ارتباطات انسان و ویژگی‌های قابل شناسایی آن از کلام امام علی^(۴) کدام است؟

۲) انواع حقوق انسان قابل شناسایی از کلام امام علی^(۴) کدام است؟

۳) بارزه‌های هشت مبنای اصلی شهر مطلوب در ارتباطات اجتماعی و اقتصادی در کلام امام علی^(۴) کدام است؟

۳. پیشینهٔ پژوهش

اگر روزگاری نهج‌البلاغه تنها به عنوان متنی ادبی که در سراسر آن فصاحت و بلاغت شکرف موج می‌زند، شناخته می‌شد، امروزه مفاهیم نهج‌البلاغه مورد عنایت اهالی تحقیق نیز قرار گرفته است. در این راستا پیش از این پژوهش‌های مختلفی در باب اخلاقیات، روابط اجتماعی، روابط فرهنگی، روابط اقتصادی و ... از دیدگاه ائمه معصومین^(۴) و به طور خاص امیرمؤمنان علی^(۴) به طور پراکنده صورت گرفته؛ لیکن بررسی شهر آرمانی اسلام به صورت جامع از دیدگاه ائمه معصومین^(۴) از جمله گرایش‌های جدید بین محققین شهر اسلامی است. در این بین مولائی (۱۴۰۲) در پژوهشی تحت عنوان «تبیین اصول و مبانی شهر و شهرسازی اسلامی بر مبنای احکام ثابت» به پنج موضوع حق الله، حق النفس، حق الناس، حقوق خلقت و قوانین اخلاقی، به عنوان ثابت‌های شهر اسلامی که تبیین کننده و توصیف کننده اصول شهر اسلامی بوده، پرداخته و رئیسی (۱۳۹۷) در کتاب خود، تحت عنوان «معماری و شهرسازی مطابق با سبک زندگی اسلامی (از تشریح وضع مطلوب تا تحلیل وضع موجود)»، ساختار و نظام کالبدی شهر را از روایاتی منقول از پیامبر اکرم^(ص) و امام علی^(ع) استنباط و ارائه نموده است. نقی‌زاده (۱۳۹۵) در کتاب شهر علوی (شهر آرمانی تحقق‌پذیر در دنیا)، به موضوعات مبانی فکری، عوامل چهت‌دهنده شناخت و عمل انسان، حقوق و ارتباطات انسانی و طبیعت و محیط زندگی اشاره نموده است. اسفندیاری و همکاران (۱۳۹۵) در مقاله «آرمان شهر اسلامی از منظر امام رضا^(ع)» به مفهوم آرمان شهر دینی از دیدگاه امام رضا^(ع) پرداخته است. همچنین قبادی (۱۳۹۳) در پژوهشی تحت عنوان «ویژگی‌های شهر از منظر نهج‌البلاغه تلاش نموده با مراجعت به کتاب نهج‌البلاغه و تقاسیر آن، ویژگی‌های شهر را در چهار بُعد فرهنگی، اجتماعی، مدیریتی و کالبدی بازکاوی کند و ستاری ساریانقلی (۱۳۹۰) در پژوهشی تحت عنوان «اصول مدیریت شهری و شهرسازی رسول اکرم^(ص) در مدینه النبی»، بر مبنای مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی سنت، سیره و گفتار پیامبر اکرم^(ص) به بیان مؤلفه‌های بنیادین تفکر عملی و نظری پیامبر^(ص) در زمینه اصول شهرسازی و مدیریت شهری مدینة النبی پرداخته است. وجه تمایز پژوهش جاری با پژوهش‌های قبلی در آن است که چهت استخراج مطالب علاوه بر نهج‌البلاغه به سایر منابع حاوی کلام امام علی^(ع) نیز رجوع گردیده و همچنین علاوه بر تحلیل مستقیم از منابع کلام به فراتحلیل (ترکیب نتایج پژوهش‌های منفرد و پراکنده با یکدیگر) نیز پرداخته شده است. در پژوهش جاری ابتدا مبانی کلی که در هر ساختی از شهر مطلوب باشیستی بدان توجه داشت و در پژوهش‌های قبلی نگارندگان بیان شده، معرفی شده و سپس بر اساس این چهارچوب، به تحلیل و فراتحلیل متون موجود به منظور دستیابی به بارزه‌های ارتباطات اجتماعی و اقتصادی در این هشت مبنای پرداخته شده است.

۴. چهار چوب نظری پژوهش

شهر مطلوب مجموعه‌ای از مفاهیم، اصول و قوانین مستقل از حوزه‌های معرفتی نبوده، بلکه بر مبنای اصول و قواعد برگرفته از برخی منابع شکل می‌گیرد (پارسانیا، ۱۳۹۰؛ ۱۳۹۱)؛ لذا درباره آرمان شهر دینی، باید سه موضوع منبع، مینا و هدف آرمان شهر را قبل از ورود به سایر مباحث از هم دیگر باشناخت. آیت‌الله جوادی آملی، از جمله محققین دینی است که با تأکید بر عقلانیت، به تحلیل ماهیت آرمان شهر پرداخته است. در این بین تفاوت نگاه ایشان با سایر متفکران، در توجه وی به دو موضوع هدف و مینا و چگونگی استخراج این دو از منابع حقیقی آرمان شهر است (صارمی و کشاورزی، ۱۴۰۰: ۱۷۸). نگارندگان در پژوهش دیگری بر اساس این دیدگاه، موضوعات منابع اصلی شناخت، مینا و اصول محوری در شهر مطلوب و در نهایت اهداف محوری و کلان نظریه شهر مطلوب را از دیدگاه امام علی^(ع) استخراج کرده‌اند که خلاصه آن در نمودار ۱ ارائه گردیده است. در پژوهش جاری با توجه به آنچه که پیش از این بیان گردید، موضوع ارتباطات انسانی به عنوان یکی از ابعاد سه‌گانه شهر مطلوب مد نظر بوده و هشت مبنای معرفی شده، در ارتباطات انسانی از دیدگاه امیرمؤمنان علی^(ع) بی‌جویی خواهد گردید.

نمودار ۱) منبع، مبانی، هدف و کلان نظریه شهر مطلوب از کلام امام علی^(ع)

۵. روش پژوهش

نهج‌البلاغه یکی از متون اخلاقی نقلی است. این متون، خدامحور و بر پایه وحی بوده و نویسنده‌گان آن به جای طرح بحث‌های فلسفی یا عرفانی، اخلاق برگرفته از آیات قرآن کریم و روایات معصومین^(ع) را بیان می‌نمایند. معتقدان به این رویکرد، اقتباس از منابع نقلی را عموماً از این جهت می‌دانند که اقتباس‌کننده، کلام خود را با اتصال به منبع وحی و سخنان ائمه تأیید نموده و اعتبار می‌بخشد (نجفی و همکاران، ۱۳۹۹: ۵۴). در این پژوهش با گردآوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای و توصیف و تحلیل محتوا آن‌ها، ابتدا به بررسی، سپس به کشف دیدگاه امام علی^(ع) در خصوص ویژگی‌های شهر مطلوب پرداخته خواهد شد. در نهایت، این پژوهش به دنبال استخراج اصول حاکم بر ارتباطات انسانی به عنوان بخشی از چهارچوب شهر مطلوب اسلامی است. برای این هدف، روش پژوهش، تلفیقی از روش‌های تحلیل متن و محتوا کیفی و فراتحلیل است. در این راستا، پژوهشگر به صورت مستقیم با مراجعه به کلام امام معصوم^(ع) به جمع آوری داده‌های موردنیاز پرداخته است. همچنین نیاز خواهد بود به شروح، کتب و مقالات سایر محققین مرتبط با موضوع که حاصل گردآوری داده‌ها توسط سایر محققین است، مراجعه شود.

۶. یافته‌های پژوهش

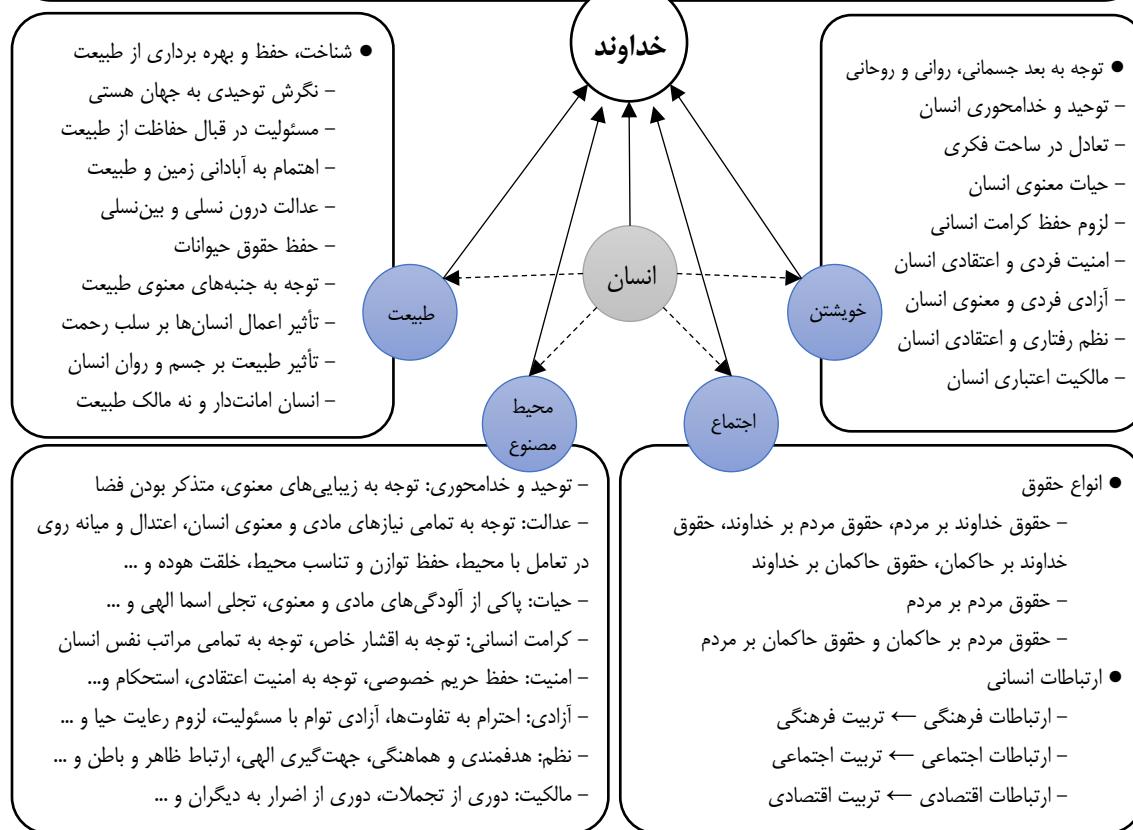
۶-۱. انواع ارتباطات انسان

از منظر قرآن کریم انسان دارای ارتباطات گوناگون بوده که باید در سایه تعالیم الهی، آن روابط را به طور صحیح تنظیم کند. بر مبنای معرفت‌شناسی از دیدگاه امام علی^(ع) نخستین و اساسی‌ترین هدف انسان «قرب الهی از طریق عبودیت و بندگی خداوند متعال» است، در زمینه رابطه انسان با خداوند، امام^(ع) می‌فرماید: «سرآغاز دین، خداشناسی بوده و کمال شناخت خداوند، باورداشتن او و کمال باورداشتن خداوند، شهادت به یگانگی (توحید) او بوده و کمال توحید (شهادت بر یگانگی خدا) اخلاص برای او است»^۱ (نهج‌البلاغه، خطبه ۱): لذا مهم‌ترین رابطه انسان در جهان هستی با خداوند متعال تعریف می‌شود. یکی از منابع مهم معرفت و شناخت از دیدگاه امام علی^(ع) خود انسان است؛ لذا برترین حکمت‌ها، معارف و دانش بشر، از دیدگاه آن حضرت «خودشناسی» است. براین اساس می‌توان رابطه انسان با خود را دومین رابطه مهم انسان از دیدگاه امام علی^(ع) معرفی نمود. امام^(ع) خطاب به فرزندش می‌فرماید: «پسرم خود را میزان بین خود و دیگران قرار بده،

^۱ «...أَوْلُ الَّذِينَ مَعْرِفَتُهُ وَ كَمَالٌ مَعْرِفَتِهِ الْتَّصْدِيقُ بِهِ وَ كَمَالٌ الْتَّصْدِيقِ بِهِ تَوْحِيدُهُ وَ كَمَالٌ تَوْحِيدِهِ الْإِخْلَاصُ لِهِ...»

بنابراین، آنچه برای خود، دوست داری برای دیگران هم دوست بدار و هرچه برای خود نمی‌خواهی برای دیگران هم مخواه^۱ «نهج البلاعه» نامه^(۴)). بر همین اساس بیشترین تأکید آن حضرت بر برقراری حسن رابطه با دیگران است؛ لذا می‌توان نتیجه گرفت که از دیدگاه امام^(۴) ارتباط انسان با دیگران، سومین رابطه مهم است. یکی از منابع معرفت از دیدگاه امام علی^(۴) آیات آفاقی (طبیعت) است؛ لذا چهارمین رابطه مهم انسان از دیدگاه امام علی^(۴)، ارتباط انسان با طبیعت است (نمودار ۲). بخشی از بحران دنیای امروز در نگرش به جهان هستی و انسان را می‌توان ناشی از همین عدم شناخت صحیح انواع ارتباطات انسان دانست. عدم شناخت صحیح از انسان و ارتباطات او باعث گردیده ارتباطات انسان بدون توجه به ارتباط او با خویشتن و خدای خود، تعریف گردد و انسان در انحصار ابعاد مادی بدون توجه به ابعاد معنوی و روحانی او فرض شود.

تربیت معنوی انسان که در برگیرنده تربیت دینی، اخلاقی و عرفانی و تبیین کننده انواع ارتباط نظری و عملی انسان با خدا از معرفت و شناخت او آغاز و با شناخت فلسفه و هدف بعثت انبیای الهی و مباحث مربوط به معاد و جهان پس از مرگ، عدل و امامت ادامه خواهد یافت و سپس با ایمان به خدا، تقوای الهی، اخلاص و توکل، بندگی و عبودیت و احساس تکلیف و شکرگزاری گسترش می‌یابد.

^۱ «... يَا بُنَيَ إِجْعَلْ نَفْسَكَ مِيزَانًا فِيمَا تَبَيَّنَكَ وَبَيْنَ عَيْرَكَ فَأَحْبِبْ لِغَيْرِكَ مَا تُحِبْ لِتَفْسِيكَ وَإِكْرَهْ لَهُ مَا تَكْرُهُ لَهَا...»

۲-۶. حقوق از دیدگاه امام علی^(۴)

پیش از ورود به بحث درباره ارتباطات انسانی شامل ارتباطات اجتماعی و اقتصادی، موضوع حقوق در کلام امام علی^(۴) مطرح خواهد گردید. به طورکلی حق در برابر تکلیف واقع می‌گردد. حق، در این معنی چیزی است که به نفع فرد و بر عهده دیگران بوده و تکلیف آن چیزی است که بر عهده فرد و به نفع دیگران است. از طرف دیگر حق هر موجودی، متناسب با ماهیت آن موجود است؛ لذا با توجه به تفاوت ذات و هویت موجودات، حقوق آن‌ها نیز متفاوت خواهد بود. منشأ حق و تکلیف به مسئله وحی و نبوت مستند است؛ زیرا انسان موجودی نیست که همه هستی اش محدود به زمان مابین تولد و مرگش باشد: «شما چونان مسافران در راهید که در این دنیا فرمان کوچ داده شدید که دنیا خانه اصلی شما نیست»^۱ (نهج‌البلاغه، خطبه ۱۸۳)، زندگی واقعی انسان پس از انتقال از دنیاست، آن‌گونه که قرآن کریم می‌فرماید: «این زندگی دنیا جز بازیچه و سرگرمی چیزی نیست زندگی واقعی در خانه آخرت است، اگر مردم بفهمند»^۲ (عنکبوت ۲۹): ۶۴)، انسان در ریف سایر موجودات مادی نیست، بلکه از همه موجودات برتر است: «ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و ... بر بسیاری از آفریده‌های خویش آنان را برتری کامل دادیم»^۳ (اسراء ۷۰)، عناصر محوری وجود انسان، ترکیبی از جسم و روح است. جسم از عالم طبیعت و روح از عالم الهی است. بالین وصف، بخشی از حقوق او طبیعی و بخشی دیگر فراتطبیعی است. در نهایت می‌توان بیان داشت که حق انسان باید با ماهیت و حقیقت او هماهنگ باشد. از آنجاکه ارزش انسان و به تعییری انسانیت انسان به خلیفة الله او بوده و خلیفة الله انسان نیز به پذیرش ربویت الله وابسته است، حق انسان باید حافظ و نگهبان مقام خلیفة الله بشر باشد. البته حقوق انسان باید به‌گونه‌ای تنظیم شود که به نظام هستی نیز آسیبی وارد نسازد. اگر در چنین فضایی حقوق انسان بررسی شود، راه درست پی گرفته شده است (جوادی آملی، ۱۳۸۴؛ جوادی آملی، ۱۳۸۲).

همان‌طور که بیان شد، انسان ارتباط‌های مختلفی با جهان هستی دارد و این ارتباطات، حقوقی را برای طرفین تبیین و تعریف می‌نماید (نقیزاده، ۱۳۹۵: ۲۱۴). در ۱۴ قرن ادبیات اسلامی، نهج‌البلاغه کتابی است که معرف حقوق عمومی اسلامی بوده و نکات مهمی در حقوق، حتی موضوع احترام به حق اقلیت و حقوق کسانی که مسلحانه حمله کرده‌اند نیز در آن به چشم می‌خورد که این موضوعات، مدت‌ها قبل از اعلامیه حقوق بشر در نهج‌البلاغه به آن اشاره شده است (محقق داماد، ۱۳۹۸). حضرت علی^(۴) به موضوع حقوق انسان به شایستگی اهمیت داده و رویکرد خاصی نسبت به حقوق مختلف داشته‌اند. در تبیین روابط متقابل آحاد و گروه‌های جامعه در کلام امام^(۴) به شیوه‌های مختلف به حقوق فی‌مابین آن‌ها (حق فرد یا گروهی بر فرد یا گروهی دیگر) اشاره گردیده که از جمله این موارد حقوق والدین، خویشاوندان، همسایگان، برادران، مؤمنان، دوستان، محرومان و ... است.

قرآن کریم می‌فرماید: «خداؤند از آنچه انجام می‌دهد بازخواست نمی‌شود؛ ولی آن‌ها بازخواست می‌شوند»^۴ (ابیاء ۲۱): ۲۳). چراکه کسی در عالم وجود ندارد که مافق خداوند بوده و همچنین کسی مالک چیزی نسبت به خداوند نیست. در مقابل خدا، همه مسئول هستند. زیرا خودشان چیزی ندارند و هر چه دارند خدا به آن‌ها داده است (مصطفباح یزدی، ۱۳۹۶). از همین رو امام علی^(۴) در باب حقوق، حق اصلی را، حق خداوند متعال دانسته و رعایت حقوق خداوند را در راس همه حقوق معرفی نموده‌اند: «پس حق پروردگارت را سبک مشمار و دنیای خود را با نابودی دین، آباد نکن که [در این صورت] زیان کارترین انسانی»^۵ (نهج‌البلاغه، نامه ۴۳). اما خداوند متعال از باب لطف و رحمت واسعه‌اش، بسیاری از چیزهایی را که در ابتدا کسی حقی درباره آن‌ها ندارد، برای خودش وظیفه قرار داده و در واقع در خصوص خداوند متعال که حق یک‌طرفه معنا پیدا می‌کند: «اگر بنا باشد حق به سود کسی اجرا شود و زیانی نداشته باشد، این مخصوص خدای سبحان است

^۱ «وَأَنْتُمْ بَنُو سَبِيلٍ عَلَى سَفَرٍ مِنْ ذَارٍ لَيَسْتَ بِذَارِكُمْ»

^۲ (وَمَا هُنْيَهُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا هُوَ لَعْبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهُيَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ)

^۳ (وَلَئِنْ كَرِمَنَا بَنِيَّ إِادَمَ ... وَخَلَلَهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَهْضِيلًا)

^۴ (لَا يُسْلِلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْلُونَ)

^۵ «فَلَا تَسْتَهِنْ بِحَقِّ رَبِّكَ وَ لَا تُضْلِلْ ذُنْبَكَ بِمَحْقِ دِينِكَ فَتَكُونَ مِنَ الْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا»

نه دیگر آفریده‌ها^۱» (نهج‌البلاغه، خطبه ۲۱۶)؛ خداوند از سر رحمت و بخشنده‌گی خود آن را دوطرفه قرار داده و حقی را برای بندگان در نزد خویش فرض کرده است. امام علی^(۴) در این خصوص می‌فرمایند: «خدای متعال بر اساس حق خودش، حقوقی را برای بندگان قرار داد^۲» (نهج‌البلاغه، خطبه ۲۱۶) و در مقابل، حق بندگان بر خداوند که توسط خود خداوند جعل شده و همچنین برای هر نعمتی که خداوند سبحان به هر موجودی عطا فرموده، حقی برای خود (و تکلیفی برای بندگان) قرار داده که بزرگ‌ترین آن‌ها، حق اطاعت و پرستش است. به تعبیر امام علی^(۴): «خداوند در هر نعمتی حقی دارد. کسی که حق آن را ادا کند، آن نعمت را بر او افزون می‌کند و کسی که در آن کوتاهی نماید آن نعمت را در خطر زوال قرار می‌دهد^۳» (نهج‌البلاغه، حکمت ۲۴۴؛ دلشاد تهرانی، ۱۳۹۴).

ناگفته پیداست که حق خدا بر بندگانش بزرگ‌تر از آن است که ادا شود؛ بنابراین امام^(۴) در امتداد حقوق الهی، حقوق انسان‌ها را مطرح نموده و می‌فرمایند: «خداوند متعال، حقوق بندگانش را مقدمه و زمینه‌ساز حقوق خود قرار داده است. پس آن که حقوق بندگان خدا را ادا نماید، حقوق الهی را نیز ادا خواهد کرد^۴» (آمدی، ۱۴۱۰: ۳۴۰). از همین رو است که ایشان در باب ضرورت توجه به حقوق مردم می‌فرمایند: «سوگند به خدا اگر تمام شب را بر روی خارهای گزنده به سر ببرم و یا با غل و زنجیر به این سو و آن سو کشیده شوم، خوش‌تر دارم تا خدا و پیامبر را در روز قیامت، در حالی ملاقات کنم که به بعضی از بندگان خدا ستم نموده و بهنامق چیزی از اموال عمومی را غصب کرده باشم^۵» (نهج‌البلاغه، خطبه ۲۲۴). این اهمیت تا بدان‌جا است که اگر کسی مسئولیت‌های اجتماعی خود را نادیده بگیرد و حقوق برادران و خواهران ایمانی اش را پاس ندارد، سبک شمارنده دین خدا قلمداد می‌شود. امام^(۴) می‌فرمایند: «از شیعیان ما نیست کسی که حق دیگری را تصاحب نماید یا به مردم ظلم کند و یا آنچه را که از آن او نیست تصرف نماید^۶» (محمودی، ۱۳۷۶، ج ۱۰: ۶۷).

لامه تکامل و پویندگی انسان، داشتن حقوق بوده و لازمه داشتن حقوق، تکلیف و مسئولیت است. امام^(۴) می‌فرمایند: «... کسی را حقی نیست جز که بر او نیز حقی است و بر او حقی نیست جز آنکه او را حقی بر دیگری است^۷» (نهج‌البلاغه، خطبه ۲۱۶). بنابراین هر حقی همراه تکلیفی زاده می‌شود و برخورداری انسان از هر امتیازی موجب پدیداری مسئولیت و وظیفه‌ای است (جوان آراسته، ۱۳۷۹: ۱۸۷). در این‌ین آنچه می‌تواند به عنوان اصل مشترک میان همه انسان‌ها پذیرفته گردد، فطرت الهی است. از این‌رو در تعیین و شناخت منابع حقوق، جز به همین اصل مشترک نمی‌توان اعتماد کرد و هرگز نباید بر مایه‌های از وجود انسان که به طبیعت او باز می‌گرددند، تکیه ورزید (پارسانیا، ۱۳۹۰ و ۱۳۹ و ۱۳۸).

در کلام وحی که جامع حقایق ظاهری و باطنی بوده و همچنین در کلام امیرمؤمنان علی^(۴)، در باب حقوق انسان محکم‌ترین و زنده‌ترین مسائل مطرح می‌گردد. از آن جمله است حق پدر و مادر بر اولاد، حق اولاد بر پدر و مادر، حق شوهر بر زن و حق زن بر شوهر، حق اقوام، حق دولت، حق جامعه، حقوق اقلیت‌های مذهبی، حق خداوند، حق انبیا، حق امامان، حق معلمان و غیره (انصاریان، ۱۳۸۳، ج ۱۰: ۴۲۰). امام علی^(۴) در سخنان مختلفی به نمونه این حقوق اشاره فرموده‌اند؛ اما امام^(۴) به کامل‌ترین حقوقی که هر مسلمان نسبت به دیگر هم‌کیشان خود دارد، در حدیثی منقول از پیامبر اکرم^(ص) اشاره فرموده‌اند. ایشان می‌فرمایند هر مسلمان بر برادر مسلمان خود ۳۰ حق دارد که برایت ذمه از این حقوق حاصل نمی‌شود مگر با ادا کردن آن‌ها یا گذشت صاحب حق^۸. به طور مشخص همان‌طور که بیان شد، عدم شناخت

^۱ «وَلَوْ كَانَ لِأَخْدِيَ أَنْ يَجْرِيَ لَهُ وَ لَا يَجْرِيَ عَلَيْهِ لَكَانَ ذَلِكَ خَالِصًا لِلَّهِ سُبْحَانَهُ دُونَ خُلْقِهِ»

^۲ «لَمْ يَجْعَلْ سُبْحَانَهُ مِنْ حُقُوقِهِ حُقُوقًا إِفْتَرَضَهَا لِيَعْضُّ الْأَنَاسُ عَلَىٰ تَعْضِ»

^۳ «إِنَّ اللَّهَ فِي كُلِّ نِعْمَةٍ حَقَّاً فَمَنْ أَدَاهُ رَادَهُ مِنْهَا وَ مَنْ قَصَرَ فِيهِ خَاطِرٌ بِرَوْالِ نِعْمَتِهِ»

^۴ «جَعَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ حُكْمَ عِبَادِهِ مُقْدَمَةً لِحُكْمِهِ فَمَنْ قَاتَ بِحُكْمِهِ عِبَادَ اللَّهِ كَانَ ذَلِكَ مُؤَدِّيًّا إِلَى الْقِيَامِ بِحُكْمِ اللَّهِ»

^۵ «وَاللَّهُ لَأَنَّ أَيْتَ عَلَىٰ حَسَابِ السَّعْدَانِ مُسْهَدًا أَوْ أَجْرًا فِي الْأَعْلَالِ مُصَدَّدًا أَحْبَ إِلَيْهِ مِنْ أَنَّ الْقَوْلَهُ وَرَسُولَهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ طَالِمًا لِيَعْضُ الْعِبَادِ وَ غَاصِبًا لِشَيْءٍ مِنَ الْحُطَامِ»

^۶ «لَيْسَ مِنْ شَيْئِنَا مَنْ أَخْدَى غَيْرَ حَقِيقَهُ وَ لَا مَنْ ظَلَمَ النَّاسَ وَ لَا مَنْ تَنَوَّلَ مَا لَيْسَ لَهُ»

^۷ «لَا يَجْرِي لِأَخْدِي إِلَّا جَرَى عَلَيْهِ وَ لَا يَجْرِي عَلَيْهِ إِلَّا جَرَى لَهُ»

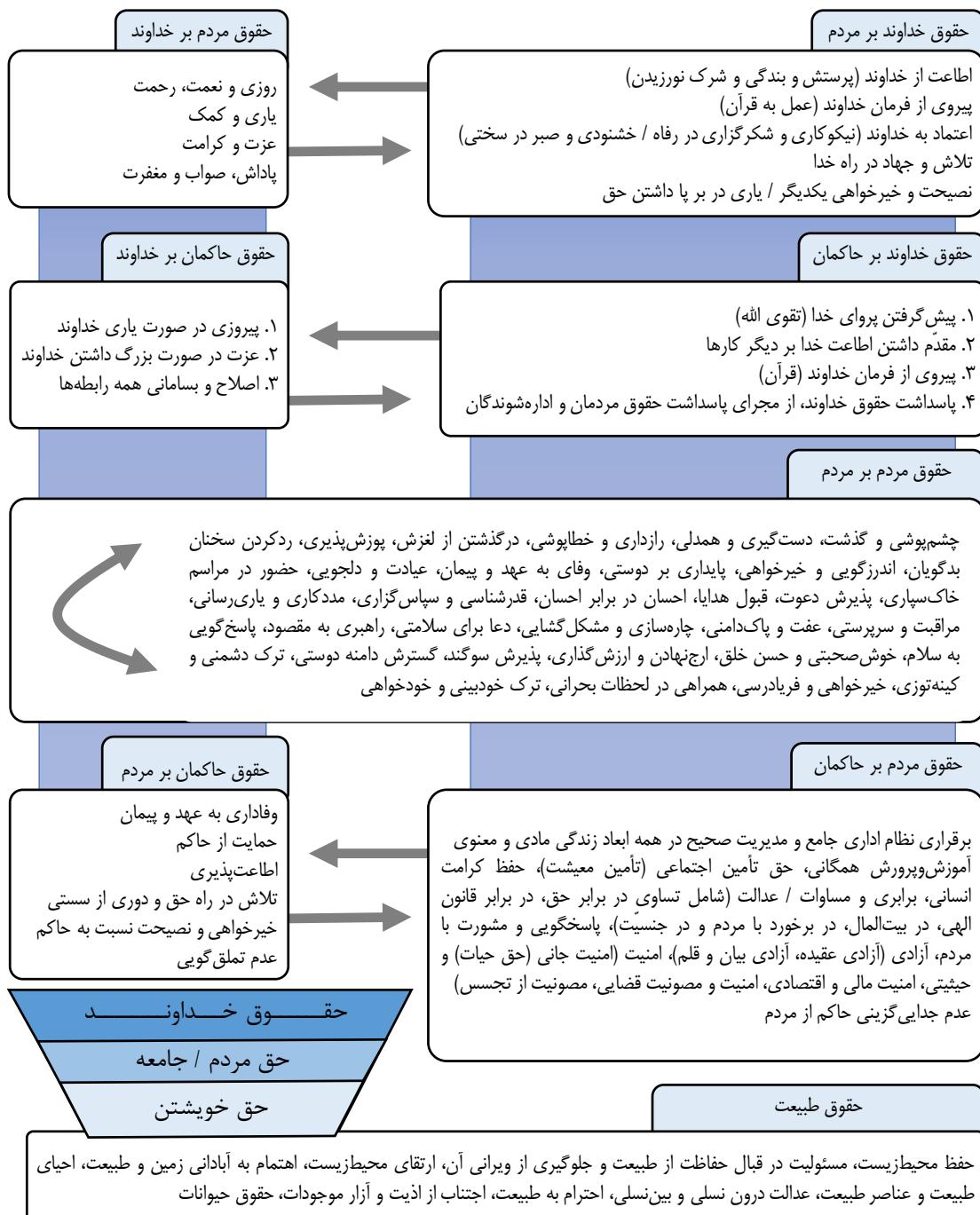
^۸ این سخن در چندین منبع ذکر شده که از آن جمله است: (حسن زاده آملی، ۱۳۶۶؛ شرقی، ۱۴۰۰؛ قرشی، ۱۴۲۳)

صحیح از ماهیت انسان و انواع ارتباطات او، یکی از علل مهم بحران‌های دنیای معاصر است، این شناخت ناقص، به تناسب موجب عدم شناخت کامل از انواع حقوق انسان نیز گردیده و در نهایت تأثیر خود را در نوع نگاه به محیط مطلوب زندگی انسان می‌گذارد. مهم‌ترین حقوق الهی، حقوق انسان‌ها و حقوق طبیعت در کلام امام علی^(۴) در نمودار ۳ خلاصه گردیده است.

۶-۳. ویژگی‌های ارتباطات اجتماعی اهل شهر در کلام امام علی^(۴)

بعد اجتماعی شهر، به زندگی اجتماعی و روابط و تعاملات میان مردم مربوط است (قبادی، ۱۳۹۳: ۱۰۱). از دیدگاه اجتماعی، شهر صرفاً به عنوان هنر ساختمان سازی مطرح نبوده؛ بلکه با کسانی که در آن نیز زندگی می‌کند، مطرح می‌گردد (صارمی، ۱۳۸۷: ۵۰). نکته اساسی که باید در شهر به آن توجه داشت روابط میان انسان‌ها است. روابط فردی، خانوادگی و اجتماعی شهروندان بایستی مبتنی بر اخلاق و ارزش‌ها و هنجارهای اسلامی باشد. چرا که اگر بهشت هم بر روی زمین ساخته شود؛ اما رفتار شهروندان در شهر نابخردانه باشد، آن شهر جهنم خواهد بود (نقره کار، ۱۳۹۶).

در آموزه‌های اسلام، اصل بر گسترش روابط اجتماعی بوده و فدگرایی بهشت نفی شده است. چرا که انسان به صورت ذاتی و فطری موجودی اجتماعی است. امام علی^(۴) خطاب به مردم می‌فرمایند: «به یاد بیاورید زمانی را که تعداد کمی مشرک پراکنده بودید و با هم دشمنی می‌کردید و خداوند به وسیله اسلام بین شما الفت ایجاد کرد؛ پس تعدادتان زیاد شد و متحدد و دوست هم شدید. بعد از اتحاد متفرق نشوابد و بعد از دوستی با هم دشمنی نکنید» (ثقفی، ۱۴۰۱: ۱۱۲). لذا انسان در حیات اجتماعی، نیازمند یاری دیگران بوده و این نیاز، او را به سوی دیگران می‌کشاند و هر انسانی به خاطر ناملایمات و سختی‌ها نیازمند دوستی و مودت با دیگران است.

نمودار (۳) حقوق الهی, مردم و طبیعت از دیدگاه امام علی^(۴)

منبع: (نگارندگان بر اساس قرآن کریم, نهج‌البلاغه و آمدی, ۱۴۱۰؛ آمدی, ۱۳۳۷؛ مصلحی, ۱۳۶۱؛ نوری همدانی, ۱۳۶۱؛ مصباح‌یزدی, ۱۳۹۶؛ جنتی, ۱۳۸۱؛ جوان آراسته, ۱۳۷۹؛ نقی‌زاده, ۱۳۹۵؛ موسوی بجنوردی و صفایی, ۱۳۸۸؛ امینی و کارور, ۱۳۹۴؛ احسانی و انصاری, ۱۳۹۶؛ ذبیح, ۱۳۸۷؛ شفیعی سروستانی, ۱۳۸۵)

از همین جهت است که بسیاری از اندیشمندان، شاخصه اصلی در تمایز مکتب اسلام از سایر مکاتب را در کثیر تعالیم و آموزه‌های اجتماعی آن می‌دانند. کثیر تعالیم اجتماعی، بیانگر اهتمام اسلام به مجتمع مسلمین است. از مهم‌ترین کانون‌های شکل‌گیری این مجتمع، شهرها و سکونت‌گاه‌های شهری است. توجه به شهرهای اسلامی به عنوان بستر شکل‌گیری مجتمع اهمیت بسیاری نزد شارع مقدس دارد. بر همین اساس، در روایات متعدد به سکونت در شهرها و مجاورت توده‌های مسلمین توصیه شده است (رئیسی، ۱۳۹۷: ۳۳). امام علی^(۴) می‌فرمایند: «همواره با بزرگ‌ترین جمیعت‌ها باشید که دست خدا با جماعت است. از پراکندگی و جدایی حذر کنید که انسان تنها بهره شیطان است ...» (نهج‌البلاغه، خطبه ۱۲۷). این عبارات، چهره اجتماع بشري را نشان می‌دهد که آدمیان برای گریز از شرور شیطانی و برای به دست آوردن منافعی که تنها در پرتو اجتماعی بودن به دست می‌آید ناگزیر باید ازوا و گوشه‌گیری را ترک کرده و به اجتماع روی آورند. در این راستا امام^(۴) در مسائل اصولی و آنچه مربوط به مقررات الهی و حقوق اجتماعی بود، بسیار صلات داشتند و حتی اگر در مسائل شخصی بسیار نرم و انعطاف‌پذیر بودند اما در مسائل اجتماعی، انعطاف‌پذیری و مماثلات در ایشان راه نداشت (محمدی، ۱۳۹۶: ۷۰). اکنون که مشخص شد اجتماع یک صحنه گریزان‌پذیر برای انسان‌ها بوده و آدمیان به شدت نیازمند آن هستند، لازم است مشخص کنیم در یک جامعه باشیستی چه اصولی بر روابط اجتماعی حاکم باشد. در دیدگاه اسلام جهت حرکت اجتماعی رسیدن به وصال و لقا الله بوده و هر جهت دیگری غیر از این، ضلالت و گمراهی خواهد بود. یعنی زندگی اجتماعی دارای افقی است که همه زندگی بشر برای نیل به آن هدف نهایی است. همه ابعاد شهرسازی نیز که در فضاهای کالبدی نمود پیدا می‌کند برای آرامش انسان در جهت دستیابی به آن جهت واقعی، یعنی سیر الى الله است (صارمی، ۱۳۸۷: ۵۸). در ادامه از هشت منظری که پیش از این در مبانی حاکم بر شهر مطلوب در چهارچوب نظری بیان گردید، روابط اجتماعی و بارزه‌های آن در این هشت مینا، به صورت عام از دیدگاه امام علی^(۴) مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

در این بین ریشه و اصل همه عقاید که مهم‌ترین و بالریزش‌ترین اعتقادات ماست، توحید است. توحید نه تنها اصلی اعتقادی و از جنبه فردی تعریف می‌شود؛ بلکه به عنوان مسلکی اجتماعی نیز مورد توجه است (عرب صالحی و پیشوایی، ۱۴۰۱). قرآن افزون بر کارکردهای فردی که برای توحید چون آرامش و اطمینان قلب، اینمی از عذاب، امنیت، رفع اندوه، رهایی از افسردگی و مصونیت از شیطان و وسوسه‌های او اشاره می‌کند، کارکردهای اجتماعی نیز برای توحید بیان می‌دارد. البته اصل توحید به ما می‌آموزد که انسان تنها در برایر ذات اقدس حق باید تسليم باشد و از هیچ انسانی نباید اطاعت کند، مگر اینکه اطاعت او، اطاعت خدا باشد و همچنین می‌توان توحید در روابط اجتماعی را بروز و ظهور ابعاد شناختی و معرفتی اصل اعتقادی توحید در ساختار و پیکره کلی و نظم کلان اجتماعی با هدف تشکیل جامعه توحیدی دانست که در جزئی‌ترین و کلی‌ترین کنش‌های فردی و اجتماعی، تکالیف و مسئولیت‌های انسان در برابر خدا، خود، عالم هستی و جامعه تبلور می‌یابد (عرب صالحی و پیشوایی، ۱۴۰۱).

از دیدگاه امام^(۴) آنچه می‌تواند تعادل اجتماع را حفظ کند، همه را راضی نگه دارد، به پیکر اجتماع سلامت و به روح اجتماع آرامش بدهد، عدالت است. در عدالت ظرفیت و گنجایشی است که در موارد دیگر نیست (مطهری، ۱۳۸۳: ۱۵). امام علی^(۴) نه تنها خود فردی عادل بود، عدالت خواه نیز بود. عدالت طلبی نه تنها مشی امام^(۴) بلکه ایده انکارناپذیر ایشان در روابط اجتماعی بوده است (محمدی، ۱۳۹۶: ۵۱ و ۶۵). هدف اصلی امیر المؤمنان^(۴) هنگامی که خلافت را به دست گرفت، این بود که یک حکومت مقتدر و عادلانه که موجب تحکیم و مجد و عظمت اسلام و مسلمانان بود، تشکیل دهنده و هر مانع و مشکلی را که بر سر این راه ممکن بود به وجود بیاید از میان بردارند (نوری همدانی، ۱۳۶۱: ۸۴). شدت عدالت امام^(۴) به حدی بود که برخی از پیروان ایشان نیز طاقت همراهی با ایشان را نداشتند. البته کسانی که روی گردان شدند فقط به این دلیل بود که نمی‌توانستند تلخی حق و سختی راه را تحمل کنند و میل به دنیا و هوا و هووس بر آن‌ها غلبه نموده بود (ثقفی، ۱۴۰۱: ۱۳۷) و در پایان نیز در همین راه امیر المؤمنین^(۴) به شهادت رسید که درباره آن حضرت گفت: «علی را عدلش به خاک و خون

^۱ «وَإِلَّمُوا أَسْوَادَ الْأَغَمَمَ قَلَّ يَدَ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَإِلَّمُوا الْفُرْقَةَ قَلَّ أَشَادَ مِنَ الْأَقْسَى لِلشَّيْطَانِ...»

غلطاند^۱» (خامنه‌ای، ۱۳۹۶: ۱۸۸). از طرف دیگر امام علی^(۴) در سخنان مختلفی به اهمیت امنیت بهخصوص برای شهروها اشاره می‌فرمایند: «هیچ نعمتی گوارانی از امنیت نیست^۲» (آمدی، ۱۳۳۷: ۶۵۶، حدیث ۸۲۲۴) و «بدترین وطن‌ها آن است که اقامات کنندگان در آن ایمن نباشند^۳» (آمدی، ۱۳۳۷: ۴۵۹، حدیث ۵۷۷۱) و بر این موضوع در ارتباطات اجتماعی اهل شهر نیز تأکید می‌فرمایند. در ادامه در نمودار^۴ بارزه‌های توحید، عدالت، امنیت، کرامات انسان، آزادی، حیات، نظم و مالکیت در ارتباطات اجتماعی در کلام امام علی^(۴) جمع‌بندی و ارائه گردیده است.

۴-۶. ویژگی‌های ارتباطات اقتصادی اهل شهر در کلام امام علی^(۴)

چاره بخش مهمی از مسائل شهرسازی را بایستی در دانش اقتصاد جستجو نمود و نه خود دانش شهرسازی. نظام اقتصادی که در آن، انباشت سرمایه و کسب سود بیشتر با هر روشی، هدف اصلی و غایبی محسوب می‌شود؛ نظامی که بر محور توسعه کمی سرمایه و انحلال حقیقت انسان به نفع سرمایه‌داری در تقابل با تعالیٰ کرامات انسانی و سبط بندگی خداوند متعال شکل گرفته، خود ایجادکننده تشدید اختلاف طبقاتی، جایگزینی کمیات بهجای کیفیات، تشدید بورس‌بازی و دلالی زمین و تربیج مصرف‌گرایی شده و نتایج خود را بر شهرسازی نیز می‌گذارد و نمی‌توان انتظار اصلاح امور را صرفاً از دانش شهرسازی داشت (رئیسی، ۱۳۹۷: ۳۵۶). امام علی^(۴) در مسائل اقتصادی سیار سخت‌گیر، سازش‌ناپذیر و بی‌گذشت بودند و اجازه نمی‌دادند که اندک حقی از مردم در این خصوص پایمال شود (جعفری، ۱۳۹۷: ۱۷۸). از آنجاکه اسلام مال‌اندوزی را نهی نموده، امام^(۴) همواره به عقاید خود عمل می‌نمودند. ایشان هرگز ثروت نیندوختند و به احتکار مال در خزانه‌داری اعتقاد نداشتند. ایشان برخلاف معاویه، اموال عمومی را به طور مساوی بین مردم تقسیم کرده و این عدالت بی‌طرفانه، خود باعث دشمنی برخی از افراد دنیاطلب نیز می‌گردید. البته ایشان با شجاعت و قاطعیت با آنان روبرو شده و سنت‌های والای پیامبر^(ص) را حفظ می‌نمودند (Ahmad, 1987: 46).

^۱ «قُتِلَ فِي مَحْرَابٍ عِبَادَتِهِ لِيَشَدَّدَ عَذْلَيْهِ»

^۲ «لَا يَغْمَدَ أَهْلَاءً مِنَ الْأَمْنِ»

^۳ «شَرُّ الْأُوطَانِ مَا لَمْ يَأْمَنْ فِيهِ الْقُطَّانُ»

بارزه‌های کرامت انسانی در روابط اجتماعی خیرخواهی همگان، خدمت به بندگان خدا و همنوعان، آموزش نادانان توسط دانایان مقدم بر درخواست نادانان، خارج نشدن از دایره اخلاق در همه حال، عدم اهانت به افراد حتی دشمنان، جود و بخشش خارج از سواب منافی کرامت انسان، کرامت انسان در گرو و حدت آحاد مردم، گزارش به مردم، اعتماد مردم و مسئولین، کمک به رشد و بلوغ جامعه، حريم خصوصی، تحمل و مدارا حتی با مخالفان و دشمنان، کرامت انسان در گرو حرمت جان و خون انسان، ترجیح ندادن خود و نزدیکان بر دیگران، منع بودن استثمار، کرامت انسان در مقام قضاوت، عدم شتاب در مجازات خطاکار و مستهنشدن راه عذرخواهی

بارزه‌های آزادی در ارتباطات اجتماعی دوری از بردگی نفس، آزادی در انتخاب و آزادی تعیین سرنوشت، آزادی در داشتن عقیده، آزادی در بیان عقیده، آزادی از تحمل عقیده، حریت انسانی، عدم آسیب به آزادی دیگران و جامعه، آزادی توأم با مسئولیت، آزادی افکیت‌ها و احزاب، عدم برخورد قهرآییز و زورگویانه حتی با مخالفین سیاسی و عقیدتی، تأکید بر آگاه شدن مردم (پرداختن به روشنگری و آموزش)

بارزه‌های حیات در ارتباطات اجتماعی دوری از نینینگ و کفر در روابط، تعامل و مشارت اجتماعی، همراهی با عدم همراهی با رفتارهای اجتماعی (رضایت با عدم رضایت از عمل)، حساسیت مردم در مقابل هر نوع تجاوز، منکر و عمل ناصواب (امریه معروف و نهی ازنکر)، حدت و فرمان برداری از رهبر، علم آموزی و اخلاق، برقراری عدالت و آینادانی

بارزه‌های نظام در ارتباطات اجتماعی لزوم تشکیل حکومت و تقسیم وظایف، لزوم وجود اهرم‌های قانونی، قانون گرایی، پیوند اخلاق با نظام اجتماعی، اولویت اصلاح خود بر اصلاح جامعه، نظام اجتماعی در راستای عدالت اجتماعی، تأکید بر آینین‌های جمعی، حدت و مشارت در کارهای جمعی، خواست همراه با عمل، انبیاق رفتارها بر افکار و عقاید، نظارت اجتماعی بر همگان، مخاطب‌شناسی، وجود مدیریت آگاه (حکومت عالمان)، حفاظت از سرمایه انسانی شهر، تقدیم رفتار بر گفتار، تقدیم حق جامعه بر حق فرد، لزوم اطاعت از رهبر، پاسداری از آزادی‌های فردی، اولویت‌بندی و توجه به سودمندی

بارزه‌های مالکیت در ارتباطات اجتماعی امانت بودن نعمات، استعدادها و عنایات الهی در راستای دستیابی به کمال، امانت بودن مناسب و سمت‌های اجتماعی، زهد در عین تلاش و کوشش

توحید و خدام‌حوری در روابط اجتماعی دستیابی به خواسته‌ها و اهداف جامعه، ایجاد جامعه سالم و عدالت‌پیشه، حق گرایی در انسان‌ها و جوامع، ایجاد انگیزه جمیعی در اعمال خیر و نیکو، ایجاد وحدت در جامعه، انجام اصلاحات و مبارزه با فساد

بارزه‌های عدالت در ارتباطات اجتماعی التزام به عدالت فردی، معیار قرار گرفتن قرآن و معیار قرار نگرفتن هواي نفس در ارتباطات اجتماعی، پذیریش آنچه که صرفاً حق فرد است، پایبندی به تعهدات و مسئولیت، عمل به حق و از بین بردن باطل، حق و باطل معیار ارزیابی نه اشخاص، برخورد یکسان با همگان حتی با نزدیکان، توجه به منافع عامه مردم، احیا و پایداری بر (تداوم) روش‌ها و سنت‌های نیک در جامعه، مقابله با بدعت‌های ناروا، نگاه یکسان حاکم به همگان، تعادل در احقيق حقوق شهروندان، مبارزه با تعیض نژادی، رعایت انصاف بین آحاد مردم، برابر بودن مجازات و پاداش نسبت به عمل، رعایت عدالت حتی با دشمن، میزان قرار دادن خود در روابط اجتماعی، پیوسته بودن فترت و اخلاق، دوری از ظن و گمان، کیفر دادن ستمکاران، عدالت امری جاری در همه زمان‌ها، زندگی رهبران همانند ضعیفترین افراد جامعه

بارزه‌های امنیت در ارتباطات اجتماعی نظرات عمومی، امریه معروف و نهی ازنکر، نیت و اخلاق خوب، مدارا با یکدیگر، آشتی میان یکدیگر، توجه به کارگزاران و عملکرد آنان، مصونیت از آزار دیگران، القای حس امنیت به یکدیگر، عالم و عقل در روابط مایه امنیت، دستیابی به مرحله یقین در کسب معرفت، حضور افراد برگزیده در شهر مایه امنیت، اهمیت امنیت جانی، قصاص، پوشاندن عیوب دیگران، تلاش و کوشش در راه حق، اولویت حقوق اجتماعی بر حق فردی، خط قرمز، ظلم عمومی، ادای مسئولیت خویش، مسئولیت نسبت به سرنوشت یکدیگر، رسیدگی به خطر قبل از بروز نامنی، رفع خطر نه تنها در محیط زندگی بلکه تا مبنی آن، اولویت توده مردم بر خواص، مواجهه مناسب با اقلیت‌های غیرمسلمان، شدت عمل، جنگ و اقدام نظامی، آخرین درمان، جهاد منادی امنیت، جنگ هدایت، نه جنگ عدالت، معیار قرار نگرفتن گمان و اتهام جهت برخورد با افراد، امنیت داخلی اولاً بر حمله خارج، برخورد قاطع با آشوبگری، جنگ اندیشه با اندیشه، جنگ سخت با دنیال کنندگان آگاهانه باطن، لزوم تشکیل حکومت، امنیت حتی برای مخالفین، کفران نعمت موجب بلا

نمودار (۴) بارزه‌های توحید، عدالت، امنیت، کرامت انسان، آزادی، حیات، نظم و مالکیت در ارتباطات اجتماعی در کلام امام علی^(۴)

منبع: (نگارندگان بر اساس نهج البلاغه و احمدی، ۱۳۷۹؛ اسماعیلی، ۱۳۸۹؛ اعرافی، ۱۳۸۰؛ افتخاری و اسدی، ۱۳۹۲؛ امین زاده و نقی‌زاده، ۱۳۹۳؛ بمانیان، ۱۳۷۹؛ دشتی، ۱۳۷۹؛ جعفریان، ۱۳۷۹؛ قنبری‌نیک، ۱۳۹۶؛ رحیمی و قنبری‌نیک، ۱۳۹۵؛ زارع و روحی، ۱۳۹۵؛ شفیعی، ۱۳۹۱؛ صارمی، ۱۳۸۷؛ صدیقی، ۱۳۹۲؛ طاهری، ۱۳۸۴؛ طباطبائی، ۱۳۸۷؛ عمید، ۱۳۸۰؛ قره داغی، ۱۳۹۶؛ قندی، ۱۳۹۱؛ کهنه‌ترابی، ۱۳۹۹؛ محمدی، ۱۳۹۶؛ مسعودی، ۱۳۹۶؛ مطهری، ۱۳۸۳؛ مولایی، ۱۳۹۷؛ نجفی و دیگران، ۱۳۹۵؛ نقی‌زاده، ۱۳۹۵؛ نوروزی، ۱۳۸۳؛ یوسف زاده، ۱۳۸۵)

اهمیت موضوع اقتصاد در بیان امام علی^(۴) تا بدانجا است که در فرمان خود به مالک اشتر زمانی که او را برای حکومت مصر می‌فرستاد، موضوع جمع‌کردن مالیات‌های حکومتی و آباد کردن سرزمین‌های اسلامی دو مورد از چهار دستور حکومتی ایشان بوده است: «... تا مالیات‌های آن سرزمین را جمع‌آوری کند، با دشمنان آن کشور بجنگد، به اصلاح اهل آن همت گمارد و به عمران و آبادی شهرها قصبات و روستاه‌ها و قریه‌های آن بپردازد»^۱ (نهج‌البلاغه، نامه ۵۳). در واقع از موضوعات مهم در بیان امام^(۴) جمع‌آوری مالیات‌ها به نفع فقرا و محروم‌ان و آبادی سرزمین‌های اسلامی است که در راستای توزیع عادلانه ثروت است که همه مسائل معاش و نیازهای دنیوی و طبیعی مردم که در راستای ارتقای سطح زندگی و رفاه مردم بوده را شامل می‌شود.

اسلام معتقد است هر گاه در جامعه‌ای، فقیر گرسنه‌ای در برابر ثروتمند عیاشی قرار داشت، به‌طورقطع باید دانست که در آن جامعه عدالت به معنای واقعی کلمه وجود ندارد و حقوق آن بینوایان از ناحیه آن ثروتمندان عیاش مورد تجاوز قرار گرفته است. امام علی^(۴) در این باره می‌فرمایند: «همانا خدای سبحان روزی فقرا را در اموال سرمایه‌داران قرار داده، پس هیچ فقیری گرسنه نماند مگر آنکه شخص ثروتمند حق او را غارت کرده و به او نداده و خداوند از آنان درباره گرسنگی گرسنگان خواهد پرسید»^۲ (نهج‌البلاغه، حکمت ۳۲۸؛ قربانی، ۱۳۶۱) و «هیچ نعمت فراوانی را ندیدم که بر روی هم انباشته شده باشد مگر آن که در کنارش حقی ضایع شده باشد»^۳ (جرداق، ۱۳۷۹؛ ۱۰۵۱)؛ جعفری، ۱۳۹۷: ۹۰). قرآن مجید نیز در موارد مختلف سیمای زشت و چهره کریه افراد عیاش و خوش‌گذران را نشان می‌دهد و اعمال زشتی که از این رهگذر مرتکب می‌شوند و همچنین طرز فکرشان را خاطرنشان می‌سازد. در یک جا آنان را منکر انبیا و برنامه‌های اصلاحی‌شان معرفی نموده و اظهار می‌دارد که آنان به‌خاطر غروری که از جهت فزونی مال و ثروت پیدا کرده‌اند، خود را انسان‌های برگزیده و رستگار می‌انگارند (سبا (۳۴: ۳۴ و ۳۵) و در جای دیگر آنان را مردمی متوجه و مقلد و دنباله‌رو و ناآگاه از حقایق امور که حتی میل به درک حقایق ندارند معرفی می‌نماید (زخرف (۴۳: ۲۳ و ۲۴) و در مورد آخر آنان را راحت‌طلب و تکلیف‌گریز می‌شناسد (توبه (۹: ۸۶) و در مورد دیگر آنان را مردمی سمتگر معرفی می‌کند (هود (۱۱: ۱۱) و بالآخره عیاشی و خوشگذرانی را مایه هلاک دنیا و آخرت ملت‌ها می‌داند (اسرا (۱۷: ۱۶) (قربانی، ۱۳۶۱: ۴۲۰).

جامعه مطلوب از دیدگاه امام علی^(۴)، جامعه‌ای است که همگان خصوصاً گروه‌های کمدرآمد، در آن به‌آسانی بتوانند نیازهای مادی خود را فراهم کنند؛ لذا از یک سو به مردم و فقرا، تلاش برای کسب روزی و تأمین خانواده را تأکید نموده و از آن، نه به عنوان یک عمل فیزیکی و حیوانی، بلکه نوعی عبادت یاد کرده‌اند (رحیم‌پور ازغدی، ۱۳۹۳: ۵۸) و از طرف دیگر برای رسیدن به این هدف از دیدگاه امام^(۴) اقتشار مرفة نیز نبایستی زیاده‌روی کرده و بایستی نسبت به انفاق مازاد نیاز خود اقدام نمایند. ایشان همواره به سرمایه‌گذاری به معنای وارد کردن اموال به چرخه تولید و کسب درآمد، توجه داشته و ضمن تلاش برای ازدیاد درآمد از یک سو، به قناعت و صرفه‌جویی در مصرف در مقابل مصرف‌گرایی، اتلاف منابع، راکد گذاشتن سرمایه، تنبیل و بیکاری از سوی دیگر تأکید داشته‌اند (حسینی، ۱۳۹۳: ۷۶ و ۱۱۰). در پی آن بودند که به انسان‌ها نشان دهنده چگونه می‌توان از راهی غیر از لذت‌جویی و تنها بر اساس محبت خداوند متعال، جامعه‌ای سعادتمند را بنا نهاد. در نمودار ۵ اصول کلی خدامحوری، عدالت، حیات، کرامت انسان، امنیت، آزادی، نظم و مالکیت و بارزه‌های آن در ارتباطات اقتصادی اهل شهر در کلام امام علی^(۴) خلاصه گردیده است.

^۱ «... جَيَّةٌ خَرَاجِهَا وَ جِهَادٌ عَدُوّهَا وَ اسْتِصْلَاحٌ أَهْلِهَا وَ عِمَارَةٌ بِلَادِهَا»

^۲ «إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ فَرَضَ فِي أَمْوَالِ الْأَغْنِيَاءِ أَقْوَاتَ الْفُقَرَاءِ فَمَا جَاءَ فَقِيرٌ إِلَّا مُتَّعِّزٌ بِهِ غَنِيٌّ وَ اللَّهُ تَعَالَى سَائِلُهُمْ عَنْ ذَلِكَ»

^۳ «ما رأيت نعمةً موفورة إلاً و في جانبيها حق مضيق»

بارزه‌های امنیت در روابط اقتصادی خدامحوری مایه امنیت در همه ابعاد، لزوم مبارزه با فقر، فقر منجر به خدشه وارد شدن به حیات جسمی، فکری، اعتقادی و حیات معنوی، مبارزه با تبعیض‌ها و بی‌عدالتی‌های اقتصادی، عدم مماثلات با مقدسان اقتصادی، پرداخت حقوق اقتصادی برای همگان حتی فاسق و منافق، عدم تقاضت بین آحاد ساکنین شهر در کسب معاش، حق داشتن شغل، حمایت از صنعتگران، تاجران و توجه به صلاح مالیات‌دهندگان در راستای اصلاح امور دیگر افشار جامعه، نظارت و بازرسی بر بازار، مبارزه با مصادیق اقتصاد ناسالم، امنیت دسترسی به ارزاق ارزان

بارزه‌های توحید و خدامحوری در روابط اقتصادی امنیت اقتصادی پیش‌زمینه روح بندگی و اطاعت، کار و تلاش به عنوان وظیفه دینی، قصد قرب الهی و جلب رضایت پروردگار و دوری از مطابع دنیاگی، مشارکت در تأمین هزینه‌های اجتماعی، وقف، اخلاص در انفاق و انجیزه‌های معنوی در این خصوص، پیشرفت تأمین مادی و معنوی، پسانداز به‌قصد رفع نیازهای آخرت، عودیت مقدم بر آمریت، سپاس‌گزاری از نعمت، انفاق بر اساس استحقاق و اولویت

بارزه‌های آزادی در روابط اقتصادی آزادی در تولید ثروت، دوری از بذل و پخشش ناشایست، توجه به نحوه مصرف، دوری از اسراف به‌خصوص در اموال عمومی، آزادی در انتخاب شغل، گرفتن زکات با توافق و میل

بارزه‌های نظم در روابط اقتصادی لزوم تقسیم کاری جهت تأمین احتیاجات و تخصصی‌شدن کارها، نظارت بر تولید، توزیع و مصرف و اختیارات حکومت اسلامی در این خصوص، حرمت خوش‌گذرانی بی‌حساب و اسراف‌کاری و زراندوزی و عیاشی، رعایت ویژگی‌های گیرندگان اتفاق و مقدم داشتن بستگان در کمک‌ها، جلوگیری از تمرکز ثروت، تعیین حدود مالکیت، برنامه‌ریزی جهت امراض معاش و کار، رهبری نیافتن بخل، نادان، ستمکار، رشوه‌خوار، شکم‌پرست و ...، عدم قرارگیری زمام امور اقتصادی در دست سفیه

بارزه‌های مالکیت در روابط اقتصادی امانت بودن اموال شخصی از جانب خداوند، امانت بودن اموال عمومی، میانه‌روی در استفاده از هم اموال شخصی و هم اموال عمومی، عدم اعتماد به مال و ثروت

بارزه‌های کرامت انسانی در روابط اقتصادی برخورداری از زندگی متعارف، بی‌نیازی و قناعت، اتکا به خود و سعی در عدم بدھکاری، سربار جامعه نبودن، رعایت کرامت افراد پایین‌دست، اعتماد به خودآهاری مردم و رفتار محترمانه در اخذ مالیات

عدالت موجب آبادانی و برکت، لزوم تأمین عدالت و آبادانی، لزوم توجه به عمران و آبادانی، رابطه متقابل آبادانی و افزایش درآمد شهر، نهی از کسب درآمد و افزایش خراج بدون آبادانی، سخاوت و همیاری به‌خصوص در مبارزه با فقر، لزوم تلاش و کوشش جهت کسب منفعت اقتصادی، حرمت بیکارگی و عیاشی، حرمت واسطه‌گری، تحسین تولید محوری و کارآفرینی و تقویح مصرف‌گرایی، منع ثروت‌اندوزی و اختکار و راکد گذاشتن سرمایه‌ها، تشویق به سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از ثروت

نمودار (۵) بارزه‌های توحید، عدالت، امنیت، کرامت انسان، آزادی، حیات، نظم و مالکیت در ارتباطات اقتصادی در کلام امام علی^(۴)

منبع: نگارنده‌گان بر اساس قرآن کریم، نهج‌البلاغه و (آمدی، ۱۳۳۷؛ مجلسی، ۱۳۶۸؛ حرم عاملی، ۱۴۱۰؛ کلینی، ۱۳۶۳؛ اسکندری، ۱۳۹۹؛ اسماعیلی، ۱۳۸۹؛ بهداروند، ۱۳۸۰؛ جامی، ۱۳۹۷؛ جفری، ۱۳۷۶؛ جرداق، ۱۳۹۷؛ جوادی آملی، ۱۳۷۸؛ حسینی، ۱۳۹۳؛ خامنه‌ای، ۱۳۸۵؛ خسروی و لکزایی، ۱۳۹۵؛ دلشداد تهرانی، ۱۳۸۸؛ دین‌پرور، ۱۳۹۴؛ دین‌پور، ۱۳۸۸؛ دین‌پور ازغدی، ۱۳۹۳؛ رحیمی سجاسی و قبری‌نیک، ۱۳۹۶؛ رشد، ۱۳۸۰؛ ثقی، ۱۴۰۱؛ شایان و نادریان، ۱۳۹۰؛ شبانی، ۱۳۹۷؛ شبانی، ۱۳۹۵؛ صارمی، ۱۳۸۷؛ طاهری، ۱۳۹۵؛ علمی، ۱۳۸۴؛ کاملی، ۱۳۹۹؛ کهن‌ترابی، ۱۳۹۹؛ مرویان، ۱۳۸۰؛ مکارم شیرازی، ۱۳۸۶؛ موسایی، ۱۳۸۳؛ مولایی، ۱۳۹۰؛ نوری همدانی، ۱۳۹۴) (۱۳۶۱)

۷. نتیجه‌گیری

روزگار ما قابل تشبیه با صدر اسلام است، اگر آن روز، روز ولادت نخستین اسلام بود، امروز روز ولادت دوم اسلام است. علاوه بر قرآن، سایر سرچشمه‌های زلال معرفت برای مسلمان‌ها در دسترس است. درین‌بین گفتار و دیدگاه امامان معصوم^(۴) می‌تواند به مثابه بنیانی مستحبکم و قابل اطمینان و رهنمون به سعادت و به عنوان دیدگاه و برنامه برتر در زمینه‌های مختلف برای ما راهگشا باشد و از همین رو است که می‌توان انتظار پیامدهای منفی و آسیب‌های دیدگاه‌های کنونی که عمدتاً از سایر جوامع نشست گرفته را، در آن نداشت. کلام امامان معصوم^(۴) به عنوان افرادی که زبان گویای علم و دین هستند، می‌تواند ظرایف و دقایق بسیاری را در اختیار ما قرار داده و بازشناسی نکات و ویژگی‌های شهر مطلوب از کلام این بزرگان که مطلوب نه تنها زمان گذشته؛ بلکه در زمان حال نیز هست، می‌تواند در دستیابی به شهرسازی و شهر مطلوب یاریگر ما باشد.

شهر مطلوب از دیدگاه امام علی^(۴) بر خلاف مبدعان آرمان‌شهر، وسیله گذار از عینیت به ذهنیت و پناهبردن به یک موضوع تخیلی و منفرد در گوش اذهان نبوده؛ بلکه بازآفرینی ذهنی جامعه به قصد انتقاد از نظام مستقر به سمت دستیابی وضع مطلوب است. در واقع شهر مطلوب، عنوانی است برای یک جامعه زمینی که در عین رفع دغدغه‌های دنیوی انسان، مانع برای رسیدن افراد به سعادت در آن وجود نداشته باشد و زمینه حداکثری امکانات معنوی و مادی در این شهر، باعث گرایش اکثر افراد به روحیه خداباوری و خدامحوری می‌شود؛ لذا تبیین این شهر با نگاه صرفاً دنیوی امکان‌پذیر نیست.

در پژوهش حاضر، ما بر اساس نتایج پژوهش‌های قبلی خود که منجر به استخراج سه موضوع منابع، مبانی و اهداف شهر مطلوب و در نهایت کلان نظریه شهرسازی گردیده بود، از بین ابعاد سه‌گانه مبانی فکری انسان، ارتباطات انسانی و ابعاد عینی و کالبدی در شهر مطلوب، به موضوع ارتباطات انسانی، به طور خاص ارتباطات اجتماعی و اقتصادی اهل شهر، متمرکز گردیدیم. در این راستا پس از دستیابی به دیدگاه امام^(۴) در باب انواع ارتباطات و حقوق انسان، نسبت به ارتباطات فوق، مذاقه صورت گرفته و بازره‌های هشت مبنای اصلی توحید و خدامحوری، عدالت، حیات، کرامت انسان، امنیت، آزادی اصیل انسان، نظام و مالکیت در این روابط پی گرفته شده است. با توجه به آنچه گذشت، چهار رابطه کلی برای انسان از دیدگاه امام علی^(۴) می‌توان تصور نمود که شامل ارتباط با خالق، ارتباط با خویشتن، ارتباط با دیگران و ارتباط با طبیعت بوده و انسان باید در سایه تعالیم الهی، آن روابط را به طور صحیح تنظیم کند. این ارتباطات مختلف انسان با جهان هستی، حقوقی را برای طرفین تبیین و تعریف می‌نماید که در نگرش به ارتباطات انسانی باستی توجه به این حقوق و تکالیف متقابل آن، مدنظر قرار گیرد. در کلام امام^(۴) حقوق به سه قسم کلی حق خدا، حق خلق و حق خلقت (طبیعت) قابل تقسیم است.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که شهر مطلوب نه فقط در کالبد، بلکه در ابعاد فکری انسان و وجود رفتاری او نیز تعریف می‌گردد. تأثیر شهرسازان بر وجه فکری و وجه رفتاری اهل شهر کمتر بوده و در بهترین حالت فقط می‌توانند بر اساس قوانین و مقررات و اصول و ارزش‌های اسلامی، به عامل کالبد شهر پرداخته و برای آن برنامه‌ریزی و طراحی کنند؛ لذا برنامه‌ریزی برای شکل‌دادن و ظهور کامل جلوه مطلوب شهر اسلامی از عهده شهرسازان به تهابی خارج است. به بیان دیگر اهمیت رشد شهر مطلوب غیرقابل انکار است. اولاً انسان به عنوان موجودی مطرح است که غرض از ایجاد و ساخت شهر پاسخگویی به نیازهای او در مسیر تکاملی اش است و ثانیاً انسان متشکل از ساحت‌های وجودی متعدد، دارای روابط مختلف با جهان هستی و حقوق و تکالیف مختلفی است که غفلت یا سبک شمردن هر یک از آن‌ها در روابط انسانی، می‌تواند تعادل زندگی انسان و در نهایت ظهور شهر مطلوب را مختل نماید.

شهر مطلوب از دیدگاه امام علی^(۴) در بُعد ارتباطات انسانی بر باور به جهان آخرت و خدامحوری، لزوم توجه به هویت الهی انسان، اولویت انسان و روابط او بر فضای کالبدی، لزوم تأمین زمینه‌های لازم زیست مقریانه، لزوم توجه توانان به نیازهای مادی و معنوی انسان و لزوم توجه به ادای تکالیف و مسئولیت‌ها تأکید می‌نماید. جدول زیر مهمترین ویژگی‌های روابط انسانی در شهر مطلوب را بر اساس نتایج پژوهش جاری خلاصه نموده است.

موضوع	شهر مطلوب
مقصد و هدف ارتباطات انسانی	تقوای الهی که به عبودیت ختم شود، جهت حرکت اجتماعی رسیدن به وصال و لقا الله خداگرایی و آخرت‌گرایی، تعالی کرامات انسانی و بسط بندگی خداوند
سرمنشأ حقوق	حقوق انسان‌ها در امتداد حقوق الهی، فطرت الهی اصل مشترک انسان‌ها
جایگاه خداوند در روابط اجتماعی	مقدم داشتن اطاعت خدا بر دیگر کارها، یکتاپرستی و خدامحوری به عنوان اولین ارزش پاسداشت حقوق خداوند، از مجرای پاسداشت حقوق مردم
جایگاه دنیا و نوع نگاه به آخرت	ساده‌زیستی، بهره‌برداری متعادل از متعاق دنیا، دنیا به عنوان وسیله گذر به آخرت، معاد جز جدایی‌ناپذیر و مهم زندگی انسان، معنویت‌گرایی و آخرت‌گرایی، تعامل متعادل و منطقی با دنیا و عالم خاک
الگو و معیارها در روابط اجتماعی	معرفی الگوی معنوی، معیار قرارگرفتن قرآن، حق‌گرایی و همسوی فکری - رفتاری با خاندان پیامبر اکرم (ص)
ارزش‌ها در روابط اجتماعی	پایبندی به ارزش‌ها و کرامت اخلاقی شهروندان، پاسداری از کرامت انسان، رشد عقلی و درک مفاهیم انسانی
مصالح عمومی و فردی	تأکید بر مصالح عمومی (مصلحت‌گرایی عمومی)، حاکمیت قانون
مسئولیت‌ها و تکالیف در روابط اجتماعی	مسئولیت فردی و اجتماعی انسان، شرط ایمان، تلاش در جهت ادائی تکالیف و مسئولیت‌ها نسبت به دیگران و لزوم توجه توانمن به رابطه متقابل انسان‌ها و ارتباط انسان با خداوند
نظارت بر روابط اجتماعی	تأکید بر نظارت درونی (نظارت فردی ناشی از رشد اخلاق)، نظارت عمومی و لزوم نظارت بیرونی (اعمال قانون و قوه حاکمه)
امنیت در روابط اجتماعی	امنیت جانی (حق حیات) و حیثیتی اهل شهر، مصونیت از تجسس، تأکید بر امنیت اعتقادی و معنوی
امتیازات در روابط اجتماعی	عدم وجود امتیازات خاص، ملغی شدن تبعیضات، برداشتن فاصله‌ها و برقراری مساوات، تساوی همگان در برابر حق، اولویت توده مردم بر خواص، رعایت تساوی در زمینه استحقاق‌های مساوی

جدول (۱) مهم‌ترین نتایج پژوهش در باب ویژگی‌های ارتباطات انسانی در کلام امام علی (ع)

در نهایت می‌توان بیان داشت که مشکلات شهرهای امروزی از طریق اندیشه‌هایی که آن‌ها را پدید آورده‌اند، حل شدنی نبوده و در واقع با خود موضوع مشکل‌آفرین، نمی‌توان مشکل را حل نمود. بازگشت به خویشنده که مورد تأکید عرفای، حکما و مصلحان بوده، زمانی محقق می‌گردد که در صورت اراده به این بازگشت، ابتدا جهان‌بینی و اندیشه اصلاح شده و سپس به فطرت توحیدی خود بازگردیدم. در این راستا به طور مشخص این پژوهش پیشنهاد می‌نماید، ارتباطات انسانی به عنوان یکی از بعد سه‌گانه شهر مطلوب از دیدگاه امامان معصوم (ع) موردن توجه شهرسازان قرار گرفته و نوع نگرش به ماهیت انسان، ارتباطات او با جهان هستی، حقوق و تکالیف مترتب بر این روابط و نوع نگاه به روابط انسانی و در نهایت تأثیر این موارد بر محیط کالبدی در تحقیقات شهرسازی، که هم اکنون عموماً منشأ گرفته از هویتی غیراسلامی و بیرونی است، بر اساس آموزه‌های اسلام مورد بازنگری قرار گیرد. دستیابی به این آموزه‌ها می‌تواند الهام‌بخش تغییر به سمت ایجاد جوامعی سرشار از عدالت، کرامت انسانی، حیات معنوی و... باشد.

۸. ملاحظات اخلاقی

این مقاله برگرفته از رساله دکترای نویسنده اول با عنوان «تحلیلی بر ماهیت شهر مطلوب در اندیشه اسلامی با تأکید بر نهج البلاغه» به راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم است که در گروه شهرسازی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران انجام شده است.

۹. سپاسگزاری و حمایت مالی

در نگارش این پژوهش هیچ کمک مالی از سازمان‌های دولتی، عمومی، تجاری یا غیرانتفاعی دریافت نشده است.

۱۰. تعارض منافع

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که در این مطالعه هیچ گونه تعارض منافع وجود ندارد.

۱۱. منابع

قرآن کریم

نهج‌البلاغه، ترجمه محمد دشتی، قم: انتشارات مشهور.

آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۴۱۰). غررالحكم، تصحیح رجایی، مهدی، دارالکتاب الاسلامی.

آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۳۳۷). غررالحكم، ترجمه انصاری، محمدعلی.

احسانی، آمنه و انصاری، محمدصادق (۱۳۹۶). حقوق متقابل مردم و حاکم در حکومت اسلامی (از دیدگاه نهج‌البلاغه). *Journal of Pure Life*.

احمدی، حسن و افرادی، کاظم (۱۳۹۱). سیر تفکرات پیرامون مدینه فاضله در جهان اسلام. آموزه‌های فلسفه اسلامی، ۱۱(۳).

احمدی، ظهیر (۱۳۷۹). آزادی و مسئولیت از منظر نهج‌البلاغه. پژوهش‌نامه حقوق اسلامی، ۱(۱).

اسفندیاری، مصطفی؛ مهدوی، مصطفی و نادریان، علیرضا (۱۳۹۵). آرمان شهر اسلامی از منظر امام رضا^(۴). فرهنگ رضوی، ۴(۱۵).

اسکندری، آزاده (۱۳۹۹). حیدر. قم: کتابستان معرفت.

اسماعیل‌پور، علی و سلیمانی، غلامعلی (۱۴۰۰). تصویر شهر مطلوب در تمدن نوین اسلامی. آینده‌پژوهی انقلاب اسلامی، ۲(۴).

اسماعیلی، محسن (۱۳۸۹). راهبردهای برنامه‌سازی برای اصلاح الگوی مصرف (باتکیه‌بر مبانی حقوقی و دینی). پژوهش‌های ارتباطی، ۶۲(۱۷).

اعرافی، علیرضا (۱۳۸۰). نگرش به حکومت و مدیریت از منظر امام علی^(۴). روش‌شناسی علوم انسانی، ۲۶(۷).

افتخاری، اصغر و اسدی، مهدی (۱۳۹۲). کرامت انسانی در قرآن کریم و پیامدهای اجتماعی آن. فصلنامه پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام، ۳(۱).

اکبری مطلق، جواد (۱۳۹۱). نقد و بررسی آرمان شهر افلاطون در پرتو مدینه فاضله مهدوی. معرفت سیاسی، ۸(۴).

امین‌زاده، بهناز و نقی‌زاده، محمد (۱۳۸۱). آرمان شهر اسلام: شهر عدالت. صفحه، ۳۵(۱۲).

امینی، محمدتقی و کارور، حسین (۱۳۹۴). تکلیف و حقوق متقابل مردم و دولت حاکم در مدیریت علوی. حقوق ملل، ۱۷(۵).

انصاریان، حسین (۱۳۸۳). تفسیر و شرح صحیفه سجادیه، دار العرفان.

بمانیان، محمدرضا (۱۳۹۳). معنا و مفهوم‌شناسی شهر ایرانی اسلامی؛ مبانی نظری و مصداق‌ها. شهر پایدار، ۱(۱).

بهدار وند، محمدمهردی (۱۳۸۰). آمنیت از دیدگاه امام علی^(۴). پژوهش‌های دانش انتظامی، ۸(۳).

پارسانیا، حمید (۱۳۹۰). فلسفه حقوق بشر از دیدگاه آیت‌الله جوادی‌آملی. دوفصلنامه علمی‌پژوهشی حکمت اسراء، ۳(۱).

تفقی، ابراهیم‌بن محمد (۱۴۰۱) الغارات. سال‌های روایت نشده از حکومت امیرالمؤمنین^(۴). مترجم: سید محمود زارعی، تهران: بیان معنوی.

جامی، مربیم (۱۳۹۷). کارآفرینی از دیدگاه نهج‌البلاغه و کار و تلاش از دیدگاه حضرت علی^(۴). اهواز: تراویش ذهن.

جرداق، جرج (۱۳۷۶). امام علی^(۴) صدای عدالت انسانی. ترجمه سید هادی خسروشاهی. قم: نشر خرم.

جرداق، جرج (۱۳۷۹). امام علی^(۴) صدای عدالت انسانی. ترجمه هادی خسروشاهی. کلبه شرق.

جهفری، سید محمدمهردی (۱۳۹۷). زندگانی تحلیلی امام علی^(۴) و پیشینه صدور نهج‌البلاغه. قم: مؤسسه علمی فرهنگی دارالحدیث.

جهفریان، رسول (۱۳۷۹). صفویه در عرصه دین، فرهنگ و سیاست. پژوهشکده حوزه و دانشگاه.

جنتی، محمدابراهیم (۱۳۸۱). حقوق متقابل مردم و حاکمان. علوم سیاسی، ۱۸(۱).

جوادی‌آملی، عبدالله (۱۳۸۴). مبانی کلامی حق و تکلیف. اندیشه نوین دینی، ۱(۱).

جوادی‌آملی، عبدالله (۱۳۸۲). حق و تکلیف. حکومت اسلامی، ۲۹(۲).

جوادی‌آملی، عبدالله (۱۳۷۸). ولایت‌فقیه و لایت فقاوت و عدالت. قم: اسراء.

جوان آراسته، حسین (۱۳۷۹). حقوق مردم در نگاه امیرالمؤمنین علی^(۴). حکومت اسلامی، ۱۸(۵).

- حر عاملی، محمد این حسن (۱۴۱۶). تفصیل وسائل الشیعۃ الی تحصیل مسائل الشریعۃ. قم: مؤسسه آل الیت (ع) لاحیاء التراث.
- حسن زاده آملی، حسن (۱۴۰۰). منهاج البراعة فی شرح نهج البلاغة. کمره‌ای، محمدباقر و ابراهیم میانجی. مکتبه الاسلامیة.
- حسینی، رضا (۱۳۹۳). سیره اقتصادی امام علی (ع). تهران: کانون اندیشه جوان.
- خامنه‌ای، سید علی (۱۳۸۵). بیانات مقام معظم رهبری در دیدار مردم شاهروд. <https://farsi.khamenei.ir/news/part-index?id=3366>
- خامنه‌ای، سید علی (۱۳۷۲). بازگشت به نهج البلاغه: گزیده‌ای از فرمایشات رهبر معظم انقلاب اسلامی. تهران: بنیاد نهج البلاغه.
- خامنه‌ای، سید علی (۱۳۹۶). ما منتظریم. حسن ملایی، بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (ع).
- خسروی، رضا و لکزایی، نجف (۱۳۹۵). امنیت اقتصادی از دیدگاه امام علی (ع). فصلنامه علمی پژوهشی پژوهش‌های نهج البلاغه، ۱۵ (۳).
- دشتی، محمد (۱۳۷۹). اخلاق و نظم اجتماعی، سیاسی از دیدگاه نهج البلاغه. مبلغان، ۱۱ (۱).
- دلشاد تهرانی، مصطفی (۱۳۹۴). ارباب امانت: اخلاق اداری در نهج البلاغه. دریا.
- دلشاد تهرانی، مصطفی (۱۳۸۸). دلالت دولت (آین نامه حکومت و مدیریت در عهدنامه مالک‌اشتر). دریا.
- دین پیور، سید جمال الدین (۱۳۹۴). دانشنامه نهج البلاغه. سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی. تهران: مدرسه.
- ذیبح، علیرضا (۱۳۸۷). عرفان سرخ (تأثیر فرهنگ شهادت طلبی در حفظ ارزش‌های دینی). صداوسیمایی جمهوری اسلامی ایران.
- رئیسی، محمد منان (۱۳۹۷). معماری و شهرسازی مطابق با سبک زندگی اسلامی (از تشریح وضع مطلوب تا تحلیل وضع موجود). انتشارات دانشگاه قم.
- رحیمپور ازغدی، حسن (۱۳۹۳). علی (ع) و شهری آرمان. تهران: انتشارات سروش.
- رحیمی، داود و قنبری نیک، سیف‌الله (۱۳۹۶). بازنخوانی عدالت اجتماعی در ارتباطات میان‌فردی از منظر نهج البلاغه. اسلام و مطالعات اجتماعی، ۵ (۱).
- رشاد، علی اکبر (۱۳۸۰). دانشنامه امام علی (ع). پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی. تهران: مؤسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر.
- زارع، حسین و روحی، رحمت‌الله (۱۳۹۵). حقوق اقلیت‌های دینی در نهج البلاغه. سراج منیر، ۷ (۲۴).
- ستاری ساربانقلی، حسن (۱۳۹۰). اصول مدیریت شهری و شهرسازی رسول اکرم در مدینه النبی. معرفت، ۲۰ (۱۷۱).
- شایان، مهدی و نادریان، محمد (۱۳۹۵). کسب‌وکار در سیره انبیا و امامان (ع). مؤسسه خیریه نذر اشتغال امام حسین (ع). اصفهان: شمیم معرفت.
- شبانی، مسعود قنبری شیخ (۱۳۹۷). نقش امام علی (ع) در گسترش فرهنگ و تمدن اسلامی (پایان‌نامه). دانشگاه قم، دانشکده الهیات و معارف اسلامی.
- شرقی، محمدعلی (۱۳۶۶). قاموس نهج البلاغه. دارالکتب الإسلامية.
- شفیعی سروستانی، ابراهیم (۱۳۸۵). حقوق مؤمنان از دیدگاه خاتم پیامبران (ص). صداوسیمایی جمهوری اسلامی ایران. تهران: موعود عصر (ع).
- شفیعی، سعید (۱۳۹۱). پیوند توحید با زندگی سالم در نهج البلاغه. پژوهش‌های نهج البلاغه، ۹ (۳۳).
- صارمی، حمیدرضا (۱۳۸۷). ساختار شهر اسلامی: ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و کالبدی شهر برگرفته از مبانی دین اسلام. تهران: سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور.
- صارمی، حمیدرضا و کشاورزی، شیما (۱۴۰۰). تبیین اندیشه آرمان شهری با رویکرد شهر اسلامی در دیدگاه آیت‌الله جوادی آملی. فصلنامه علمی نظریه‌های اجتماعی متفکران مسلمان، ۱۱ (۴).
- صدیقی، حسین (۱۳۹۲). کارکردهای باور توحید عبادی در زندگی از دیدگاه آیات و روایات. نشریه محفل، ۱۱ (۱).
- طاهری، ابوالقاسم (۱۳۸۴). کرامت انسان در اندیشه امام علی (ع) (اسباب و زمینه‌های کرامت). مجله پژوهش‌های فقهی، ۱ (۲۱).
- طاهری، محمود (۱۳۹۰). جهاد اقتصادی در نهج البلاغه. قم: مرکز پژوهش‌های اسلامی صداوسیما.
- طباطبائی، محمدکاظم (۱۳۸۷). کرامت انسان در سخن و سیره امام علی (ع). در دوین همایش امام خمینی و قلمرو دین «کرامت انسان».
- علمی، قربان (۱۳۹۵). عدالت اجتماعی در نهج البلاغه. پژوهش‌های قرآن و حدیث، ۱ (۴۹).
- عمید زنجانی، عباس علی (۱۳۸۰). امام علی (ع) و حقوق اقلیت‌ها. کتاب نقد، ۱۸ (۵).
- قبادی، علیرضا (۱۳۹۳). ویژگی‌های شهر از منظر نهج البلاغه. تهران: مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران.
- قربانی، زین‌العابدین (۱۳۶۱). علل پیشرفت اسلام و احاطه مسلمین. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- قرشی، باقر شریف (۱۴۲۳). موسوعة الإمام أمير المؤمنین علی بن أبي طالب (ع). مؤسسه الكوثر للمعارف الإسلامية.
- قره داغی، حمید (۱۳۹۶). حقوق بنیادین بشر در نهج البلاغه و تطبیق آن با اعلامیه جهانی حقوق بشر. تحقیقات جدید در علوم انسانی، ۳ (۲۹).

- قدی، مهدی (۱۳۹۱). اخلاق شهروندی به روایت قرآن و نهج البلاغه. بنیاد نهج البلاغه.
- کلینی، محمد بن یعقوب (۱۳۶۳). الکافی. ترجمه‌ی اکبر غفاری و محمد آخوندی. تهران: دارالکتب الإسلامية.
- کمالی، ابراهیم (۱۳۸۴). حقوق متقابل حاکم و مردم از نگاه علوی. فرهنگ کوثر، شماره ۶۴.
- کهنه‌ترابی، میثم (۱۳۹۹). روش تحقیق و پژوهش علمی در نهج البلاغه. قائن: دانشگاه بزرگمهر قائنات.
- گندمی، سید علی اکبر (۱۳۹۵). کارگاه آموزشی نگرشی دیگر به آرمان شهر اسلامی. مشهد: مؤسسه مطالعات راهبردی علوم و معارف اسلام.
- مجلسی، محمدباقر بن محمدنقی (۱۳۶۸). بحار الانوار. بیروت، لبنان: دار احیاء التراث العربي.
- محتشم امیری، سعیده (۱۳۹۲). بررسی و تحلیل ویژگی‌های شهر مطلوب در آرای حکماء مسلمان (بن خدون، سه‌پروردی، فارابی) (رساله دکتری).
- دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران.
- محقق داماد، سید مصطفی (۱۳۹۸). گزارشی از آیین رونمایی از کتاب «سلوونی قبل ان تقドمنی» تحریر نهج البلاغه.
- محمدی، عبدالله (۱۳۹۶). امیرمؤمنان علی^(۴). تهران: کانون اندیشه جوان.
- محمودی، محمدباقر (۱۳۷۶). نهج السعادة في مستدرک نهج البلاغة. مصحح: عزيز آل طالب. تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- مردویان، سید محمود (۱۳۸۰). نیازهای مادی انسان از نگاه قرآن و سنت. الهیات و حقوق، ۱(۶).
- مسعودی، محمد اسحاق (۱۳۹۶). حریم خصوصی و نظارت اجتماعی از منظر قرآن و نهج البلاغه. قم: نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها.
- صبحایزدی، محمدنقی (۱۳۹۶). اخلاق و سیاست: درس‌های اخلاق ماه مبارک رمضان ۱۴۳۸. <https://mesbahyazdi.ir/print/6408>
- مطهری، مرتضی (۱۳۸۳). بیست گفتار. انتشارات صدرا.
- مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۶). پیام امام امیرالمؤمنین^(۴)، تهران: دارالکتب الاسلامیه.
- موسایی، میثم (۱۳۸۳). اصول کلی حاکم بر تولید، از دیدگاه امام علی^(۴). اقتصاد اسلامی، ۱۶(۴).
- موسوسی بجنوردی، سید محمد و صفائی، راحله (۱۳۸۸). حقوق متقابل مردم و حکومت از دیدگاه امیرالمؤمنین علی^(۴). پژوهش نامه متین، ۱۱(۴۴).
- مولایی، اصغر (۱۳۹۷). تبیین مبانی نظم اجتماعی در شهر اسلامی بر اساس شریعت اسلامی. پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- مولایی، اصغر (۱۴۰۲). تبیین اصول و مبانی شهر و شهرسازی اسلامی بر مبنای احکام ثابت. نظریه‌های اجتماعی متغیران مسلمان، ۱۳(۱).
- مولایی، محمد (۱۳۹۴). آزادی در نظام حکومت اسلامی از منظر نهج البلاغه. پژوهش نامه نهج البلاغه، ۱۱(۳).
- نخفی، محمد؛ رمضانی، فاطمه و یاوری، احسان (۱۳۹۵). جایگاه کرامت انسانی در تربیت اجتماعی با تکیه‌بر آرای شهید مطهری. معرفت، ۲۲۳.
- نجفی، مریم؛ نقی‌زاده، محمد؛ طغیانی، شیرین و محمدی، محمود (۱۳۹۹). تدوین متون شهرسازی بر پایه متون ارزشمند ایرانی (با تأکید بر اخلاق اسلامی). مجله پژوهش‌های معماری اسلامی، ۸(۱).
- قره‌کار، عبدالحمید (۱۳۹۶). امنیت و پاکی؛ ویژگی‌های شهر مطلوب. ماهنامه صدبرگ، ۹(۹).
- قره‌کار، عبدالحمید و لبیب زاده، راضیه (۱۳۹۳). ارزیابی و تقدیم عالجهای موجود در حوزه‌های هنر. نشریه علمی مرمت و معماری ایران، ۴(۸).
- نقی‌زاده، محمد (۱۳۹۵). شهر علوی (شهر آمانی تحقق پذیر در دنیا) (ویرایش اول). تهران: انتشارات خورشید باران.
- نوروزی، حمید (۱۳۸۳). بار امانت؛ تفسیر آیه «امانت». معرفت، ۸۳(۱۳).
- نوری همدانی، حسین (۱۳۶۱). خوارج از دیدگاه نهج البلاغه. محمدنقی بشارت. قم: جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات اسلامی.
- یوسف‌زاده، حسن (۱۳۸۵). نظم اجتماعی در اسلام. معرفت، ۱۰۳(۱۵).

References

- The Holy Quran
- Nahj Al-Balagha (2000), Translator: Mohammad Dashti, Qom: Mashhoor Publications [In Persian].
- Ahmad, K. J. (1987). *Hundred Great Muslims*. Library of Islam [In English].
- Ahmadi, H., & Afradi, K. (2013). The Process Thoughts About Utopia in Islam. *Islamic Philosophical Doctrines*, 7 (11), 3–29 [In Persian].
- Ahmadi, Z. (2000). Freedom and Responsibility from The Perspective of Nahj Al-Balagha. *The Journal of Islamic Law Research*, 1 (1) [In Persian].
- Akbari Moltaq, J. (2012). Criticism of Plato's Utopia in The View of Mahdavi's Utopia. *Political Knowledge*, 8 (4) [In Persian].
- Amadi, A. M. (1958). *Ghurar Al-Hikam*, Translated by Ansari, M. A. [In Persian].
- Amadi, A. M. (1989). *Ghurar Al-Hikam*, Edited by Rajaei, M., Islamic Library [In Arabic].
- Amid Zanjani, A. A. (2001). Imam Ali (PBUH) and The Rights of Minorities. *Book Review*, 18 (5) [In Persian].
- Amini, M., & Karvar, H. (2015). Duties and Mutual Rights of The People and The Ruling Government in Alavi Management. *Law of Nations*, 17 (5) [In Persian].
- Aminzadeh, B., & Naghizadeh, M. (2002). Utopia of Islam: City of Justice. *Soffeh*, 12 (2) [In Persian].
- Ansarian, H. (2004). *Tafsir and Description of Sahifa Al-Sajjadiyya*, Dar Al-Irfan [In Persian].
- Arafi, Alireza (2001). Attitude Towards Government and Management from The Perspective of Imam Ali (PBUH). *Methodology of Social Sciences and Humanities*, 7 (26), 22–45 [In Persian].
- Behdarvand, M. M. (2001). Security from the Perspective of Imam Ali (PBUH). *Police Science Research*, 8 (3), 11–37 [In Persian].
- Bemanian, M.R. (2014). The Meaning and Conceptualization of The Iranian Islamic City: Theoretical Foundations and Examples. *Sustainable City*, (1) [In Persian].
- Dashti, M. (2000). Ethics and Social and Political Order from The Point of View of Nahj Al-Balagha. *Missionaries*, 11 (1) [In Persian].
- Delshad Tehrani, M. (2009). *The Implications of The Government (Government and Management Charter in Malek Ashtar Agreement)*. Darya [In Persian].
- Delshad Tehrani, M. (2015). *Arbab Amanat: Administrative Ethics in Nahj Al-Balagha*. Darya [In Persian].
- Dinparvar, S. J. (2015). *Encyclopedia of Nahj Al-Balagha*. Educational Research and Planning Organization. Tehran: Madrasah [In Persian].
- Eftekhari A., & Asadi M. (2012). Human Dignity in the Holy Quran and Its Socio-Political Consequences. Quarterly Journal of Political Research in the Islamic World, 3 (1) [In Persian].
- Ehsani, A., & Ansari, M. S. (2017). Mutual Rights of People and Ruler in Islamic State (From Viewpoint of Nahj Al-Balagha). *International Multidisciplinary Journal of Pure Life*, 4 (9), 127–151 [In Persian].
- Elmi, G. (2016). Social Justice in Nahj Al-Balagha. *Quranic Sciences and Tradition*, 49 (1), 57–90 [In Persian].
- Esfandiari, M., Mahdavi Ara, M., Naderian, A. R., & Yosefi, S. (2017). Islamic Utopia in Imam Reza's Viewpoints. *Journal of Razavi Culture*, 4 (15), 99–132 [In Persian].
- Eskandari, Azadeh (2020). *Heydar*. Qom: Katabestan Marefat [In Persian].
- Esmaeilpour, A., & Soleimani, G. (2022). The Image of The Desirable City in the New Islamic Civilization. *Futures Studies of The Islamic Revolution*, 2 (4), 47–90 [In Persian].
- Gandomi, S. (2016). *Another Approach to the Islamic Utopia Educational Workshop*. Mashhad: Institute of Strategic Studies of Islamic Sciences and Education [In Persian].
- Ghobadi, A. (2014). *Characteristics of The City from The Perspective of Nahj Al-Balagha*. Tehran: Center for Studies and Planning of Tehran City [In Persian].
- Ghorbani, Z. (1982). *The Causes of The Progress of Islam and The Decline of Muslims*. Tehran: Islamic Culture Publishing [In Persian].
- HassanZadeh Amoli, H. (2021). *Minhaj Al-Bara'a in The Description of Nahj Al-Balagha*. Kamarehi, Mohammad Baqer and Ebrahim Mianji. Maktabah Al Islamiyah [In Persian].
- Hor Ameli, M. I. H. (1995). *Tafsil wasā'il al-shī'a ilā tāḥṣīl masā'il al-sharī'a*. Qom: Al-Al-Bait (PBUH) Lahia Al-Tratah Institute [In Arabic].
- Hosseini, R. (2014). *Economic Sireh of Imam Ali (PBUH)*. Tehran: Young Thought Center [In Persian].
- Ismaili, M. (2010). Programming Strategies for Improving The Pattern of Consumption with Emphasis on Religious and Law Principles. *Communication Research*, 17 (62), 83–106 [In Persian].
- Jafari, S. M. (2018). *Analytical Life of Imam Ali (PBUH) and The History of Issuing Nahj Al-Balagha*. Qom: Dar Al-Hadith Scientific and Cultural Institute [In Persian].

- Jafarian, R. (2000). *Safavid in The Field of Religion, Culture and Politics*. Research Institute of Hawzah and University [In Persian].
- Jami, M. (2018). *Entrepreneurship from the Point of View of Nahj Al-Balagha and Work and Effort from The Point of View of Imam Ali (PBUH)*. Ahvaz: Permeation of The Mind [In Persian].
- Jannati, M. I. (2002). *Mutual Rights of People and Rulers*. Political Science, (18) [In Persian].
- Javadi Amoli, A. (1999). *Wilayat-e Faqih: The rule of equality and divine law*. Qom: Israa [In Persian].
- Javadi Amoli, A. (2003). Right and Duty. *Islamic Government*, (29) [In Persian].
- Javadi Amoli, A. (2005). Theological Foundations of Rights and Duties. *New Religious Thought*, 1 (1) [In Persian].
- Javan Arasteh, H. (2000). People's Rights in The Eyes of Imam Ali (PBUH). *Islamic Government*, 18 (5) [In Persian].
- Jordac, G. (1997). *Imam Ali (PBUH) The Voice of Human Justice*. Translated By Seyyed Hadi Khosrow Shahi. Qom: Khurram Publishing [In Persian].
- Jordac, G. (2000). *Imam Ali (PBUH) The Voice of Human Justice*. Translated By Hadi Khosrow Shahi. Shrooq Hut [In Persian].
- Kameli, E. (2005). The Mutual Rights of The Ruler and The People from The Alavi Point of View. *Farhang Kowsar*, 61 (8) [In Persian].
- Khamenei, S. A. (1993). *Back to Nahj Al-Balagha: A Selection of The Sayings of The Supreme Leader of The Islamic Revolution*. Tehran: Nahj Al-Balagha Foundation [In Persian].
- Khamenei, S. A. (2006). *Statements of The Supreme Leader in A Meeting with The People of Shahrud*. <Https://Farsi.Khamenei.ir/News-part-Index?Id=3366> [In Persian].
- Khamenei, S. A. (2017). *We Are Waiting*. Hassan Mollaei, The Cultural Foundation of Hazrat Mahdi Mououd (PBUH) [In Persian].
- Khosrawi, R., & Lakzaei, N. (2016). Economic Security in Imam Ali's View with An Emphasis on Malek Ashtar's Treaty. *Nahj Al-Balagha Research*, 15 (3), 107–133 [In Persian].
- Kohantrabi, M. (2019). *Research Method and Scientific Research in Nahj Al-Balagha*. Qaen: Bozormehr Qaenat University [In Persian].
- Kulaynī, M. I. Y. (1943). *Al-Kafi*, Translated by Ali Akbar Ghafari and Mohammad Akhundi. Tehran: Islamic Library [In Arabic].
- Mahmoodi, M. B. (1997). *Nahj Al-Saadeh in Mustardak Nahj Al-Balagha*. Tehran: Ministry of Culture and Islamic Guidance. Printing and Publishing Organization [In Persian].
- Majlisi, M. B. (1948). *Bahar Al-Anwar*. Beirut, Lebanon: Dar Ahya al-Trath al-Arabi [In Arabic].
- Makarem Shirazi, N. (2007). *Message of Imam Amir Momin an (PBUH)*. Tehran: Darul Kitab Al-Islamiyah [In Persian].
- Marviyan, S. M. (2001). Human Physical Needs from The Perspective of the Quran and Sunnah. *Theology and Law*, 1 (6) [In Persian].
- Massoudi, M. I. (2017). *Privacy and Social Surveillance from The Perspective of The Qur'an and Nahj Al-Balagha*. Qom: Supreme Leader's Representative Body in Universities [In Persian].
- Mesbah Yazdi, M. T. (2017). *Ethics and Politics: Moral Lessons of The Holy Month of Ramadan*, 1438, <Https://Mesbahyazdi.ir/Print/6408> [In Persian].
- Mohaghegh Damad, S. M. (2019). *A Report on The Unveiling Ceremony of The Book "Saloni Qabl an Tafghedoni" Tahrir Nahj Al-Balagha* [In Persian].
- Mohammadi, A. (2017). *Amir Momin an Ali (PBUH)*. Tehran: Young Thought Center [In Persian].
- Mohtasham Amiri, S. (2013). *The survey of ideal city characteristics in Muslim sages thoughts (Ibn-khaldun, Suhrawardī, Farabi)* (Ph.D.). Faculty of Art and Architecture, Islamic Azad University, Science and Research Unit, Tehran [In Persian].
- Molaei, A. (2018). *Explaining The Basics of Social Order in An Islamic City Based on Islamic Sharia*. Research Institute of Hawzah and University [In Persian].
- Molaei, A. (2023). Definition of The Principles and Laws of Islamic Urbanism Based on Unchangeable Rules. *Journal of Social Theories of Muslim Thinkers*, 13 (1), 127–144 [In Persian].
- Molaei, M. (2015). Freedom in Islamic Governance in Nahj-Al-Balagha. *Quarterly Journal of Nahj Al-Balagha Research*, 3 (11), 1–16 [In Persian].
- Motahari, M. (2004). *Twenty Speeches*. Sadra Publications [In Persian].
- Mousaei, M. (2013). General Principles Governing Production, from The Perspective of Imam Ali (PBUH). *Islamic Economy*, 16 (4) [In Persian].
- Mousavi Bojhordi, S. M., & Safaei, R. (2009). The Mutual Rights of The People and The Government from The Point of View of Amir Momin an Ali (PBUH). *Matin Research Journal*, 11 (44) [In Persian].
- Naghizadeh, M. (2015). *Alavi City (An Ideal City That Can Be Realized in The World)* (First Edition). Tehran: Khurshid Baran Publishing [In Persian].

- Najafi M., Naghizadeh M., Toghyani S., & Mohammadi M. (2020). The Compilation of Urbanism Texts by Using the Iranian's Valuable Texts (With Emphasis on The Islamic Ethics), *Journal of Researches in Islamic Architecture*, 8 (1): 41–62 [In Persian].
- Najafi, M., Ramazani, F., & Yavari, E. (2016). The Position of Human Dignity in Social Education Based on The Opinions of Martyr Motahari. *Knowledge*, 223 (25) [In Persian].
- Noghrehkar, A. (2017). Security and Cleanliness; Desirable City Features. *Sadbarg Monthly*, (9) [In Persian].
- Noghrehkar, A., & LabibZadeh, R. (2014). Evaluation and Criticism of Fallacies in The Fields of Art, Architecture and Urban Planning. *Scientific Journal of Restoration and Architecture of Iran*, 4 (8) [In Persian].
- Nouri Hamdani, H. (1982). *Khawarij from The Point of View of Nahj Al-Balaghah*. Qom: Qom Seminary Scholar's Community, Islamic Publications Office [In Persian].
- Nowruzi, H. (2004). Trust Burden: An Interpretation of The Verse "Amant". *Knowledge*, 83 (13) [In Persian].
- Parsania, H. (2011). The Philosophy of Human Rights Based on The Views of Ayatollah Jawadi Amoli. *Isra Hikmat*, 3 (1), 129–146 [In Persian].
- Qandi, M. (2011). *Citizenship Ethics According to The Qur'an and Nahj Al-Balaghah*. Tehran: Nahj Al-Balaghah Foundation [In Persian].
- Qara Daghi, H. (2017). Fundamental Human Rights in Nahj Al-Balaghah and Their Compatibility with The Universal Declaration of Human Rights. *New Research in The Humanities*, 29 (3), 193-211 [In Persian].
- Qurashi, B. S. (2002). *Encyclopedia of Imam Amir Al-Mu'min Ali Bin Abi Talib (PBUH)*. Al-Kowsar Institute of Islamic Studies [In Persian].
- Rahimi Sojasi, D., & Ghanbarinik, S. (2017). Reviewing Social Justice in Interpersonal Communication in Nahj Al-Balaghah. *Journal of Islam and Social Studies*, 5 (17), 31–58 [In Persian].
- Rahimpour Azghadi, H. (2014). *Imam Ali the city without an ideal*. Tehran: Soroush [In Persian].
- Raisi, M. M. (2018). *Architecture and Urban Planning According to The Islamic Lifestyle* (From the Description of The Ideal Situation to The Analysis of The Current Situation). Qom University Press [In Persian].
- Rashad, A. A. (2001). *Encyclopedia of Imam Ali (PBUH)*. Tehran: Research Institute of Islamic Culture and Thought [In Persian].
- Sadighi, H. (2013). The Functions of Believing in Religious Monotheism in Life from The Perspective of Verses and Traditions. *Mahfel Magazine*, (11) [In Persian].
- Saremi, H. (2008). *The Structure of The Islamic City: The Cultural, Social, Economic and Physical Characteristics of The City Derived from The Foundations of The Islamic Religion*. Tehran: Municipalities and Village Administrations Organization [In Persian].
- Saremi, H. R., & Keshavarzi, S. (2021). Explaining Utopian Thought Based on Islamic City Approach According to Ayatollah Javadi Amoli's Perspective. *Journal of Social Theories of Muslim Thinkers*, 11 (4), 157–182 [In Persian].
- Satari Sarbangoli, H. (2011). The Principles of Urban Management and Urban Development of Rasul Akram in Madinah Al-Nabi. *Marifat*, 171 (20) [In Persian].
- Shabani, M. (2018). *The Role of Imam Ali (PBUH) in The Development of Islamic Culture and Civilization* (Dissertation). Qom University, Faculty of Theology and Islamic Studies [In Persian].
- Shafiei, S. (2012). The Connection of Monotheism with Healthy Life in Nahj Al-Balaghah. *Nahj Al-Balaghah Researches*, 33 (9) [In Persian].
- Shafii, E. (2006). *The Rights of Believers from The Point of View of The Prophets (PBUH)*. Islamic Republic of Iran Broadcasting. Tehran: Mouood Asr (PBUH) [In Persian].
- Sharghi, M. A. (1987). *Dictionary of Nahj Al-Balaghah*. Islamic Library [In Persian].
- Shayan, M., & Naderian, M. (2016). *Business in The Life of Prophets and Imams (PBUH)*. Imam Hussain's (PBUH) Charity Organization Isfahan: Shamim Marafet [In Persian].
- Tabatabaei, M. K. (2008). *Human Dignity in The Words and Deeds of Imam Ali (PBUH)*. In The Second Conference of Imam Khomeini and The Realm of Religion, "Human Dignity" [In Persian].
- Taheri, A. (2005). Human Dignity in The Thought of Imam Ali (PBUH) (Reasons and Grounds of Dignity). *Journal of jurisprudential research*, 1 (2) [In Persian].
- Taheri, M. (2011). *Economic Jihad in Nahj Al Balaghah*. Qom: Center for Islamic Research in Broadcasting [In Persian].
- Thaghafi, E. B. M. (2022). *A translation of Al-Gharat: untold years in the rule of Imam Ali (PBUH)*. Translator: Seyyed Mahmood Zarei. Tehran: Bayan Manavi [In Persian].
- Yousef Zadeh, H. (2016). Social Order in Islam. *Knowledge*, 103 (15) [In Persian].
- Zabih, A. (2008). *Irfan Sorkh (The Effect of The Culture of Martyrdom on Preserving Religious Values)*. Islamic Republic of Iran Broadcasting [In Persian].
- Zare, H., & Roohi, R. (2016). The Rights of Religious Minorities in Nahj Al-Balaghah. *Seraje Monir*, 7 (24), 105–134 [In Persian].